

Потап Нечухраний

КРАХ • 2014

Черкаси
2017

УДК 821.161.2-1
ББК 84 (4УКР)6-4
Н 38

Потап Нечухраний

Н 38 Крах-2014 / П. Нечухраний. – Черкаси : видавець
Чабаненко Ю. А., 2017. – 160 с.
ISBN 978-966-920-228-4

Від автора

До книжки ввійшли політична драма «Крах-2014» та вибрані поезії.

«Крах-2014» описує події, що відбувалися під час правління в Україні В. Януковича (2010 – 2014 рр.). Кримінальний режим, який запровадив экс-президент, був часом розквіту корупції в державних установах, надмірного збагачення олігархічного класу шляхом грабунку українського народу. Прикриттям злочинної влади слугували правоохоронні та правозахисні органи, зокрема міліція, прокуратура, суди. Ці обставини спонукали людей до опору, нині відомого як Революція гідності. Але навіть після неї режим продовжує діяти і нація поступово вбожішає.

Також у драмі відображено наміри В. Путіна об'єднати східні та південні землі України (Крим та Донбас) в окремий регіон – Новоросію і запровадити на цій території маріонетковий режим.

Авторським прийомом, спрямованим на підкреслення позиції, характеру дійової особи, є паралельне використання у творі російської й української мов.

Поетичну частину репрезентує переважно інтимна та інтимно-філософська лірика. Це вірші, сповнені душевного тепла і світлого смутку, для поціновувачів щирого і простого слова.

Травень, 2017

КРАХ • 2014

(політична драма)

Роздуми спікера¹

Він² заявив, що я причетний,
Що в цьому³ радник був Кучмі.
Гадає дехто, я приречений,
І не вгамовуються ЗМІ.
Та я спростую такий намір –
Не прийме суд отих касет,
Хоча в громаді зчинять гамір,
Та є ще й мій авторитет.
Парламент обкрутив уміло,
Встромив «оранжевим» ножа⁴
І яду положив у «тіло» –
Хай роз'їдає їх іржа.
При владі маю друзів досить,
Я їх при Кучмі приручив,
І цей парламент ще у змозі
Створити масу «дивних див».
Ми на майбутнє все положим,
Щоби пройшов до влади блок,
А там, з'єднавшись⁵, переможем⁶,
Дамо «оранжевим» урок.
Ми Кучму не дамо чіпати,
Він став хрещеним батьком нам,
«Оранжеві» ж хочуть за грати
Віддати його... Та я не здам!..
Не візьмуть Кучму – мертві свідки.
Кому я щось там говорив⁷,
Це як сказала якась тітка,

---

1 В. Литвин.

2 М. Мельниченко.

3 Убивство Г. Гонгадзе.

4 10.01.06 р.

5 Із СДП(о).

6 Партія регіонів, КПУ.

7 Убити Г. Гонгадзе.

А гурт бабів ще повторив⁸...
Генпрокурорів пуста праця:
Ми все заплутали і як!
Тепер і Президент⁹ зам'явся
І став повзти назад, мов рак.
Конституційний Суд закрили,
Затерли Ющенко ми геть,
Щоби не сунув своє рило,
Готуєм політичну смерть.
Все заблоковано в країні,
В колеса палки ставлять ті,
Хто слугував старій доктрині,
І ополчилися круті.
Росія вершить свою справу,
Мов кішка грає з мишеням,
А східняки кричать їй «Браво!»,
На їхній стороні я сам.

Хоч не кричу, бо ж я при владі,
Та мовчечки своє роблю.
«Оранжевих» здолаєм, гадів,
Розчавим всюди без жалю.
А нині – тільки працювати,
Щоб до парламенту ввійти.
Ми не здамося. Ми завзяті.
Ми вперто йдемо до мети.

П. Н.

12.02.2006 р., м. Київ

---

8 ББС.
9 Ющенко.

Закінчився візит Президента Росії В. Путіна в Україну. Кортєж автомобілів доставляє політика в аеропорт «Бориспіль». Серед тих, хто проводжав російського президента, – лідер парламентської опозиції України В. Янукович, який побажав їхати з ним в одному автомобілі. Путін не заперечував. В автомобілі між В. Путіним і В. Януковичем відбувається розмова.

В. Путін

Я рад, что мы сегодня рядом,
Что неурядицы прошли.

В. Янукович

Они сдаются... Вы их – «газом»,
А им теперь – «или, или»...

В. Путін

Слабак ваш Ющенко, слабак,
И года сам не продержался,
Теперь ползет назад, что рак,
В своем бессилии сознался.

В. Янукович

Мы не давали ему жить,
Всю Украину взбунтовали.
«Бандеровцев» бы задушить –
Они идеи насаждали.

В. Путін

А Крым, бесспорно, почти наш,
Хоть там татары-бусурманы

Творят повсюду ералаш
И путаются под ногами...

В. Янукович

Туда бы Сталина теперь,
Тот бы навел в Крыму порядок...

В. Путін

Это Кравчук открыл им дверь –
И все пришло в такой упадок.

В. Янукович

Мы всех «оранжевых» рассорим.
Я положу на это все...
Пусть распри их съедят, раздоры,
Что нам победу принесет.

Президентський кортеж минув в'їзні ворота аеропорту «Бориспіль», під'їхав до літака, на фюзеляжі якого написано «Россия». Поруч чекає група людей, що проводжає В. Путін. Вітання чи прощання. Коротка промова президента... Незабаром літак зник за обрієм.

П. Н.

2006 р., м. Київ

Події, зображені в цьому тексті, відбуваються в Україні в період з 2010 по 2014 р., у 2015 і 2016 рр. Цей період характеризується розвитком дикого, примітивного капіталізму в Україні, зубожінням і безправ'ям, тотальним безробіттям, знищенням великої промисловості, успадкованої від СРСР, масовим виїздом за кордон молодих освічених людей, всеохопною корупцією у вищих ешелонах влади, свавіллям силовиків, продажністю суду. Президентом України у 2010 р. став Віктор Федорович Янукович¹⁰. Під час виборів спостерігалися фальсифікації і підкуп громадян.

У своїй замиській резиденції Межигір'я Президент України В. Янукович та його кум Генеральний прокурор України В. Пшонка обговорюють політичне становище в державі, накреслюють плани боротьби з опозицією.

В. Янукович

Тепер ми на вершині влади
І маємо не тільки шанс,
Тепер ми їх задушимо, гадів¹¹,
І не дозволимо реванш.

Отож, шановний, підганяй закони,
Обезголовте цей ворожий стан.
Це наша перемога. В рік дракона
Вони узнають, хто такий Пахан¹².

А на Європу я дивлюсь крізь пальці,
Для виду буду з ними загравать...

---

¹⁰ Біографію В. Ф. Януковича читайте в інтернеті.

¹¹ Опозицію.

¹² В. Янукович.

Москва нас жде... Не треба агітації,
Оце ми твердо мусим знать...

Ех, покажу тепер їй¹³ Межигір'я!
Для неї досить місця у СІЗО.
Буду патрошити, щоб летіло пір'я,
Хай знає, що це мій сезон!..

А ті статті¹⁴ ви збережіть для діла,
Це спікер¹⁵ твердо мусить знать,
Щоб голова нам потім не боліла,
Коли Європа буде докорять.

Я хочу вірити лицарям моїм,
Хай діють справно і живуть у владі.
На десять літ цей статус збережим,
Ще краще – збережим назавжди.

Все з Лавріновичем¹⁶ детально обмізкуй,
Щоб дії прогнозовані були,
Та настрій опозиції врахуй:
Тебе запевню, там не всі осли...

Переманіть побільше в табір наш,
Щоб зацікавить, маєм досить грошей.
Хоча супротивник дума про реванш,
Та це йому тепер не допоможе...

---

13 Ю. Тимошенко – Прем'єр-міністр України (2005 – 2006 рр.), вимагала повернення Межигір'я в державну власність.

14 364, 365 ККУ.

15 В. Литвин.

16 Міністр юстиції, регіонал.

* * *

Щоб яралаш не допустить
До нових виборів¹⁷ моїх,
Робіть усе... Нехай сидить¹⁸,
Візьму і цей на душу гріх...

Європа буде нас лякати
І вимагати звільнити її!
Та ми повинні твердо стати
Й відстоювати права свої...

Табу нам зроблять у Союз¹⁹,
Отож, цього я тільки й жду.
Тоді я гордо розвернусь
І до Росії геть піду...

Хилитись будемо на Схід –
Там мусульманський світ, Китай...
Звичайно, це чужий нам рід,
Але що зробиш – виживай...

В. Пшонка

А коли бунт піднімуть люди?
Навпіл розірвуть Україну?

В. Янукович

Я певен, що цього не буде...
Приймем суворішу доктрину.

---

¹⁷ Вибори Президента України 2015 року.

¹⁸ Ю. Тимошенко.

¹⁹ ЄС.

Закони приймем проти страйків,
Розгоним мітинги спецназом,
Затулим пельку демократам,
Усе підкоримо закону.

Дозволим мітинги за містом –
Хай досхочу кричать у полі.
А звідти будем мати вісті,
Тож заспокояться поволі...

...Знать, не підемо у СОЮЗ.
«Нам на заваді Юля стала».
Потрібно скинути цей груз
І відмести до криміналу²⁰.

В. Пшонка

Я завдання дам Кузьміні²¹ –
Той підбере «потрібні факти»,
І, певен, виграєм війну
Та скріпим переможним актом...

В. Янукович

А як же свідки, де їх взять?
Як обернути всю цю справу?

В. Пшонка

Ренат зуміє підібрати
І не порушить чинне право.

---

²⁰ Зміна статті обвинувачення.

²¹ Заступник Генпрокурора.

Оповідач

Отак негідники планують
Життя чи смерть порядним людям.
Жадоба влади їх хвилює,
В них замість серця камінь в грудях...

Уважно слухав кума Пшонка,
Кивав в знак згоди головою.
Так спілкувалися подонки
І домовлялись між собою...

П. Н.

07.01.2013 р., м. Київ

Заміський маєток Генерального прокурора України В. Пшонки. Сюди до прокурора в гості приїхав його земляк (із Донеччини), заступник, товариш і порадник Ренат Кузьмін. Просторе, світле приміщення, щедро накритий стіл. Іде розмова про Ю. Тимошенко – лідера партії «Батьківщина», экс-прем'єрку України (2008 – 2009 рр.), конкурентку В. Януковича на президентських виборах 2010 р., яка перебуває у в'язниці. Європарламент вважає це ув'язнення суто політичним, замовним. Його замовником є чинний Президент України В. Янукович. Через це Янукович відмовляється від євроінтеграції України, приєднання її до Євросоюзу в ролі асоційованого члена, що унеможливило отримання вигідних кредитів від МВФ. Отже, справу (Ю. Тимошенко) за завданням В. Януковича прокуратура (в особі В. Пшонки і Р. Кузьміна) старається перекваліфікувати в кримінальну, приписавши підслідній участь в убивстві донецького бізнесмена Є. Щербаня (1996 р.). Тоді Євросуд опиниться в безвиході і В. Янукович прибере з дороги головного суперника на президентських виборах у 2015 р.

В. Пшонка *(до Р. Кузьміна)*

Ти пам'ятаєш справу Щербаня?
Ще Лазаренко²² був прем'єром.
Цю справу легко помінять,
Доопрацювати в нашій сфері.

Отож, тоді в ЄЕСУ вона²³
Була близька до Лазаренка,
У цьому – «головна вина»,
Нам лиш це потрібно спланувать гарненько,

---

²² Прем'єр-міністр України (1996 р.).

²³ Ю. Тимошенко.

А свідків знайдем, підберем:
На зоні їх на кожному кроці...

Р. Кузьмін

Ми оберем одну зі схем
Уже в наступнім²⁴ році.

Оповідач

Отак свій план донецький клан
На вищій рівні в цій державі
У людській долі заганя,
Вчиняє злочини криваві.

Уся країна пеклом стала:
Безправний, змучений народ,
Назавжди зникли ідеали,
А більшість дума про свій рот.

В країні всюди беззаконня,
В країні править кримінал,
Країна ця – бардак сьогодні –
Злочинці роблять капітал.

Донецька мафія при владі,
Її очолює Пахан –
Злочинець, злодій в повній мірі,
І гвалтівник, і інтриган,
Скажений вовк в овечій шкірі,
А мешкає він в Межигір'ї.

---

²⁴ 2012 р.

Це поліцейське товариство,
Суддівське кодро за ним теж,
Вони грабують, чинять вбивства –
Цьому свавіллю нема меж.

Народ застиг в мізерній ролі,
Критичну масу набира.
Може, тоді, як стане голим,
Із місця рушить, як гора...

У бійні цій впадуть злочинці,
Впадуть невинні і малі.
Мої шановні українці,
Брагайтесь на своїй землі!

П. Н.

22.01.2013 р., День злуки України

Кабінет Президента України. В. Янукович і прем'єр М. Азаров обговорюють становище в державі після парламентських виборів, що відбулися в жовтні 2012 р.

В. Янукович

Не хочу демократію злиденну
Перед всім світом руйнувать.
На викрутаси опозиції щоденні
Повинні якось ми реагувать.

Терпіння й розум нам дадуть підмогу,
Ми їх обдурим – час на це прийде,
Ми не відступим ні на крок з дороги
І їхній виклик в прірву заведем.

Ми між собою їх уміло стравим,
Бо кожний з них гадає – він гетьман.
На це тепер козирну карту ставим,
Хоч вони думають, що я профан...

До справи ми залучим прокурорів,
Над цим працюють хлопці в СБУ,
Старанно скрізь розставимо дозори,
З них декого влаштуємо в тюрму.

У кращім разі – залишить країну,
Ще мирний вихід у них є...
Здолать, перемогти мою доктрину
Ми не дамо. І зробимо своє. *(Мовчки думає).*

Не здам їм Межигір'я і «діла»,
Нажиті нервами і «правою рукою».

Я розложив упертого козла²⁵,
А цих я розчавлю без бою.

Я знаю, затяжна буде війна,
Та я терпцем здобуду перемогу,
Зомліє від задухи сарана,
А остальне для мене – дрібні крохи.

Бо гартувала волю нам тюрма!
Вона дала колись такі уроки.
Тоді ми прожили в ній не дарма,
То були перші до «роботи» кроки.

А цим юнцям не здамся я так просто –
У моїх жилах інша кров тече.
Там назбиралось море злості,
І я плюю на них через плече...

(Вголос до М. Азарова).

Нехай не ждуть, що я їм поклонюся,
Напала не на того ця шпана.
Ні перед ким ніколи я не гнувся,
Я не піддамся впертим пацанам.

П. Н.

15.03.2013 р.

---

25 В. Ющенко.

Роздуми Президента України

В. Януковича

Євросоюз, Євросоюз...
Мене цікавить він не дуже,
З ним попаду в такий конфуз,
Він покалічить мою душу...

Тут маю все тепер в руках,
Тут сам і цар, чи імператор.
А там отримаю я крах,
Ще, може, навіть ізолятор.

Тут – Україна біля ніг.
Тут – я над нею повелитель.
Тут – Межигір'я – оберіг –
Моя улюблена обитель.

Хіба Європа мені дасть
Таку свободу і могутність?
Вона для мене – це напасть,
І такий вибір – повна дурість...

Звичайним смердам це – «Ура!»,
Це демократія і воля.
А я залишусь як дурак,
Як гвинтик, у мізерній ролі.

Коли я в Таможний піду,
Мій статус – підвасальний.
Куди мене там заведуть
Під оплески вітальні?

Там буде інший хитрий цар,
І я йому не рівня...
А раптом що – отой хозар
Влаштує мені «півня»...

Отож, служити усім зась,
Не хочу стать залежним.
Мабуть, нікому я не здамсь –
Завжди був обережним...

Я хочу бути там і там
І хочу бути вдома.
Набрид мені цей тарарам,
Набив мені оскому...

П. Н.

15.04.2013 р.

Зустріч Президента України В. Януковича та керівника парламентської фракції Партії регіонів О. Єфремова через три місяці після парламентських виборів.

В. Янукович (до О. Єфремова)

Я понял вас: вы на пределе.
Мажоритарников стянутъ
Любой ценой. А в нашем деле
Это один-единный путь.

Иначе большинства не будет,
Тогда вы просто на мели.

О. Єфремов

Еще есть Симоненко люди...

В. Янукович

Я их пока не обделил.
Его держите как приманку –
Он может засорять мозги
Электорату. Сунет танком
Сильнее всякой мелюзги.

О. Єфремов

Загвоздки будут. Слабо ходят.
Не знаю, кем голосовать...
А демократы – с ума сходят
И против нас собрали рать.

Нам делать что? Уперлись в кнопку²⁶,
Но ясно всем: это тупфта.

---

²⁶ Голосування за інших.

Поэтому ведемся робко,
Все затянулось неспроста.

Мы не находим мелкой щелки –
Все перекрыла молодежь.
И не идут они на сделки,
А подкупом их не возьмешь...

Вот так и тянем мы резину,
Хоть им приписуем вину.

В. Янукович

Вас всех не терпит Украина
За эту странную войну.

Ищите выход. Деньги надо –
Берите сколько нужно вам.
Не отдавайте власти гадам,
А то устрою тарарам.

В. Янукович *(думает)*

А бизнес мой – вся Украина,
Я не отдам его другим.
У них нет силы меня сдвинуть,
Всем управлять будут мозги.

П. Н.

Березень 2013 р.

Кримінальна, злочинна, пронизана корупцією влада Януковича оточила себе – для захисту від простого народу – такими ж кримінальними, злочинними, корумпованими правоохоронною й судочинною системами та прокуратурою. Це окрема, закрита, недоступна імперія в державі.

Пшонка и Ко

Ты слуга тирана
Донецкого клана,
Ты позор страны.
Кум твой – вор в законе
На державном троне –
Мы обречены.

По какому праву
Гробите державу,
Мучите народ?
Превратил в руину
Неньку Украину
Криминальный сброд.

В роскоши живете
И не обожретесь,
Воры-господа.
Во дворцах хрустальных,
В царстве идеальном
Черная орда.

Да, у нас свобода
Нищего народа

И работы нет.
Море безработных,
Нищих и голодных
Уже сколько лет?..

Это вы, подонки,
Жадные душеньки,
Все себе забрали
И приватизацией,
Ловкой операцией,
Воровство назвали...

Эта власть бандитская,
Методы садистские,
Предводитель – вор.
Грабят, убивают,
Тихо «устраняют» –
Краткий разговор.

С Кузьминым Ренатом
Многих вы, ребята,
Сдали без вины.
Значит, вы, подонки,
Кузьмины и Пшонки,
Во лжи уличены...

Вы – рецидивисты,
Господа юристы,
Вы и палачи.
Люди это знают
И вас проклинаят –
Ведь душа кричит...

Сколько жертв пропало?!
Вы их убивали,
Прятали тайком
(По расчетам скромным),
Край Донецкий помнит,
Речь идет о ком!

Люди! Это знайте
И остерегайтесь
Криминальной власти...
Поднимайтесь, люди,
И тогда не будет
Вот такой напасти.

P. S. Тайная полиция!!!
Вас народ боится,
Потому молчит.
Знает человечество:
Страшно жить в отечестве,
Где есть геноцид...

По велению²⁷ Юли²⁸
Дело провернули –
Все об этом знают,
И, как волчья стая,
Эти негодяи
Без вины терзают.

П. Н.
05.02.2013 р.

---

27 В. Я.
28 Ю. Т.

В. Янукович – четвертий президент України (2010 – 2014 рр.). Щодо села продовжував політику своїх попередників: ще більше його розграбував, знекровив, знедолив. Радянські колгоспи, радгоспи давали людям роботу і які-не-які заробітки, турбувались про матеріальний стан та благоустрій сіл. Частина молоді залишалася в селі, поліпшуючи таким чином демографічні показники.

Працювали школи. Учителі трималися села, підтримували його культурне життя. Сільські медичні установи – лікарні, ФАПі – працювали навіть після закінчення Другої світової війни, у дуже складний період. Та вже в часи правління Кучми та Ющенка на сільській освіті та медицині почали економити, а особливо такою «ощадливістю» відзначився президент В. Янукович, який із допомогою опричників – Табачника в освіті і Богатирьової в медицині – робив свою чорну справу, знищуючи в селі систему освіти та охорони здоров'я. Знекровлене, обідране, воно вимирало, доведене до краю законами та постановами, які генерували В. Янукович та його Партія регіонів.

Сучасні приватні гігантські агрофірми піклуються тільки про себе: потужною сільгосптехнікою зарубіжного виробництва швиденько засіяли, зібрали, у кого є пай – віддали, і більше вони села не хочуть знати. Їх не цікавлять ні школи, ні лікарні, ні дороги, ні культурні установи, ні те, що село вмирає. Земля, яку вони взяли в оренду, – безжалісно виснажується: з року в рік у неї висівають одні й ті ж культури – що дають прибуток. Їх не цікавить культурне землеробство, агросівозміни, органічне удобрення. Вони не господарі на цій землі, вони орендарі... Засипають ґрунт хімікатами до такої міри, що вже вода в колодязях смердить добривами...

Сільська Україна

Бюджет відгризли в медицини...
Хто лікуватиме калік?
Скільки людей тепер загине
За цей Зміїний новий рік?!²⁹

Вже стали закривать лікарні:
Відсутні кошти їх тримать;
Надії на державу марні –
Вона про це не хоче знать...

У школах вікна забивають –
Навіщо вчити українців?
А щоб життя здавалось раєм –
Хай їхні діти пасуть вівці.

Геть вимирають села наші,
Будівлі – привиди німі,
Напівзруйновані, маячать,
Ледь виглядають з бур'янів.

Оце вам вільна Україна...
Оце вам радісні пісні:
Велика і брудна руїна
І лох – народ, що онімів.

Навколо замки можновладців
І велич Межигір'я – трон!!!
Живуть вони немов у казці –
На це у них є свій закон.

---

29 2013 р.

Довкола них голота чахне,
Здихає змучений народ.
Гадає панство, менше стане,
То буде менше з ним хлопот.

Колгоспи знищено й заводи,
Панує безробіття всюди.
Тепер багаті стали в моді,
Ледь виживають бідні люди...

Шукає молодь місця в світі
І залишає батьківщину;
За що її таку любити?
Щоб у безвиході загинуть...

Оце вам вільна Україна,
Ця велич – Межигір'я – трон!!!
Велика і брудна руїна –
Цього народу Пантеон...

П. Н.

Грудень 2013 р.

Майже весь 2013 р. в Україні пройшов під знаком Вільнюського саміту Євросоюзу, призначеного на кінець листопада; там порушать питання про прийняття України до Євросоюзу як асоційованого члена. Януковичу цей союз був потрібний не більше як ширма, прикриваючись якою він хотів отримати вигідну позику від Міжнародного банку. Останні місяці перед самітом Янукович зачастив у Росію до Путіна на консультації, а той і зробив свою чорну справу. На Вільнюському саміті Янукович «ТОРЖЕСТВЕННО НЕ ПОДПИСАЛ» Угоду з Євросоюзом.

Уся країна, затягнута зашморгом корупції, тотальним безробіттям, свавіллям податкових інспекцій, продажністю суддівства, поліцейського мародерства, вибухнула народними протестами майже в усіх містах України. Рушійною силою на всеукраїнських Майданах та віче були студенти, молодь, малі підприємці – прості люди. Особливо велику масу мирного народу зібрав київський майдан Незалежності.

Янукович вирішив показати всім, хто в домі господар, і дав вказівку міністру внутрішніх справ України В. Захарченкові за допомогою силовків – «Беркута» 30.11.2013 р. о четвертій годині ранку розчистити майдан Незалежності від мирного народу. «Беркут» працював особливо жорстко: ламав людям ребра, розбивав голови, відбивав нирки, застосовував отруйний газ. Це свавілля каральних органів збурило всенародний гнів, і київський майдан переріс у центр Революції гідності українського народу проти тиранії влади на чолі з Януковичем і його Партією регіонів.

П. Н.

В. Янукович (до В. Захарченка³⁰)

Ти бач, що сталося в країні:
Це проти нас повстали?!
Не дайте волі цій скотині
І розітріть шакалів.

А ректорів повсталих вузів
Табачник³¹ хай звільняє –
Я дам вказівку...
По заслугі...
Своїх в резерві маєм...

...Вони кричать: «Давай Європу».
Їм демократію давай –
Отримають кийка по ж...і,
І кілька років – справжній рай...

Ти лиш попустиш слабіну –
Тобі на шию сядуть.
Тож застосуй «німу війну»³²,
Так переможем гадів.

Збирай силовиків кругом,
Веди їх у столицю,
Влаштуй бунтівникам розгром,
У зуби не дивися...

Їм покажи Євросоюз,
Щоб добре пам'ятали,

---

30 В. Захарченко – міністр внутрішніх справ України, 2013 р.

31 Д. Табачник – міністр освіти України, 2013 р.

32 Не приймати рішень, просто чекати: може, Майдан сам поступово розійдеться.

Змети з дороги отой бруд
І розблокуй квартали...

Коли кийків їм буде мало –
Травіте падлу газом,
Щоб землю грішну цілувала
Ця нечисть і зараза...

Стояв міністр як пень, мовчав
І, не моргнувши оком,
Покірно, тихо «Єсть!» сказав
І вийшов важким кроком...

І була ніч... Кривава ніч...
Впивався кров'ю «Беркут»...
Скільки учинено каліцтв?
Хто ці замовив жертви?

Отак злочинець управля –
Колотить людські маси.
Йому «Ура!» кричать з Кремля!..
Ах, молодець... Ну й красень...

Дурих він Захід для Кремля,
Дурих і свій народ,
Мов малих діток, забавляв,
Тепер закрит свій рот...

І веде «тиху боротьбу³³»,
Обманює людей.

---

33 Вичікування.

Нам на життя зробив табу
Ворюга, прохіндей...

Це наш Майдан... Повстали ми...
Повстала Україна.
Ми не раби. Стоїм грудьми
За долю Батьківщини!..

П. Н.

Грудень 2013 р., Євромайдан, м. Київ

Лютий 2014 р. Київський Євромайдан у піку свого розвитку. Повсталий народ України в центрі міста; суміжні вулиці відгороджені барикадами. Весь Хрещатик заставлено наметами, у яких мешкають повсталі. Біля кожного намету димить буржуйка – пічка, зроблена з металевої бочки. З іншої сторони на незначній відстані в шеренгах стоять загони спецвійська – «Беркут», внутрішні війська – у повному екіпіруванні. В Україні політична та фінансово-економічна криза. Президент України В. Янукович і прем'єр М. Азаров обговорюють ситуацію, що склалася.

В. Янукович

Ти бачиш, Ніколай, що сталося,
Ми втратили зовсім контроль,
Всі мої плани поламалися,
Тепер мізерна наша роль.

Як справи наші із казною?
Чи там залишилося щось?
Як нам упоратись з юрбою?
Чи все залишим на «авось»?

М. Азаров

Казна пуста... Дела плачевны,
И Путин денег не дает,
А после всех этих мучений
Я думаю про «самолет»³⁴.

Теперь согласен на отставку,
Хочу покинуть это все;

---

³⁴ Тікати в іншу країну – Австрію.

Ты успокоишь этим свалку;
Тебе, надеюсь, повезет...

Меня давно сынок торопит:
«Бросай бардак и приезжай,
И будем жить с тобой в Европе;
Нам Вена будет просто рай».

В. Янукович

Ты сделал, Коля, себе базу
И едешь не на пустоту,
Я не могу все бросить сразу –
Скажу тебе начистоту...

Не все свернул, не все заделал,
И дети сделали не все...
Поэтому держусь несмело,
Но, думаю, что пронесет...

Конечно, день ко дню страшнее,
Бунтует-бесится страна.
Меня поднять хочет на рее
Прожорливая сарана.

Ты помнишь, Коля, как древляне
Казнили Игоря³⁵ в Руси?
Куда уйти – искать заранее,
Не утонуть в этой грязи...

---

³⁵ Розірвали, прив'язавши до двох стягнутих мотузкою дубів.

Я для Европы мил не буду,
Китай – тем более не ждет.
А Путин мне и домик срубит,
И к себе в гости позовет...

За это все платить обязан!..
Какую плату он возьмет?
Он неуступчивый... По газу
Я знаю точно, что он жмот³⁶.

П. Н.

17.02.2014 р., Київ

---

³⁶ Жертвами стали Крым і Донбас.

В. Путін не тільки тримав руку на пульсі подій в Україні, але й був основним прихованим гравцем у цій політичній грі і, щоб ще більше роздмухати вогонь кризи, запропонував В. Януковичу роту спецназівців і взвод снайперів. Для гарантованого виконання своїх реваншистських задумів Путін відіслав у Київ до Януковича свого першого помічника Владислава Суркова – наскільки далекосяжним і віроломним був цей задум.

Можливо, без цієї «допомоги» Путіна Янукович і не наважився б на розстріл Майдану...

Цей «дарунок» Путіна прибув у київський аеропорт «Жуляни» повністю готовий до виконання поставленого завдання. Ці підрозділи спецназу пройшли бойову практику в Чечні та Грузії. Радий такому повідомленню, В. Янукович телефонує В. Пшонці – Генеральному прокурору України.

В. Янукович

Я с Путиным провел беседу –
Он мне дает силовиков
И 30 снайперов... Победу
Уже я праздновать готов.

К нам прибывает ночью лично
Помощник Путина – Сурков,
Это политик энергичный
И знает дело – будь здоров.

Он разберется в ситуации,
Мы примем нужное решение,
Закончим дело операцией...
Да, это будет усмирение...

Они чужих жалеть не будут,
У них есть опыт по Чечне...
Свои колеблятся, паскуды,
На той быть могут стороне...

П. Н.

20.02.2014 г.

Кийвський революційний Майдан став символом і ареною боротьби українського народу проти диктатури, свавілля режиму клану Януковича. Новий 2014 р. тут зустріли в повній силі.

Над майданом Незалежності височіла недобудована новорічна ялинка, прикрасами якої стали революційні гасла, плакати та великий портрет Юлії Тимошенко. Організаційні питання розв'язували на високому рівні: протестувальники мали свого коменданта, охорону, що ділилась на сотні; всі рішення приймала Рада. Існували відділення, що забезпечували постачання і надання медичної допомоги, належних побутових умов тощо. На Майдані суворо забороняли вживати алкоголь. Працювали волонтери. Люди масово допомагали Майдану всім необхідним для життя: продуктами харчування, теплим одягом, медикаментами, паливом – і вливались у лави сотень. Територія, яку охопив Майдан: увесь Хрещатик від Бессарабського ринку до Європейської площі; сама площа з Українським домом (колишній музей Леніна) до стадіону «Динамо»; частина вулиці Грушевського; майдан Незалежності з прилеглими вулицями; Будинок профспілок став штабом Майдану, будинок міськради – госпіталем, Жовтневий палац – прихистком повсталих; частково використовували майданівці головпоштамт. Указану територію вкривали польові намети; біля кожної диміла «буржуйка», виготовлена з металевої бочки. (На щастя, зима була не дуже суворою, морози почалися тільки з 20 січня.) У центральній частині міста на багатьох ділянках – барикади, які майданівці побудували з бруківки, автомобільних шин, смітєвих баків, із мішків, наповнених піском та снігом, та різного побутового мотлоху. Усю територію Майдану, особливо за барикадами, на незначній відстані від них удень

і вночі «охороняли» каральні органи – «Беркут», «Сокол», внутрішні війська і гвардійці, які стояли в шеренгах із металевими щитами і зброєю в останні дні перед штурмом. На відстані від них розмістились автобуси, що забезпечували ротацію правоохоронців.

У заміській резиденції – Межигір'я – В. Янукович і Генпрокурор України В. Пшонка. Йде розмова про київський Майдан, як далі вести з ним боротьбу, як його знищити тепер, коли Путін надіслав загін силовиків, снайперів та зброю³⁷. Прислав навіть свого помічника³⁸ для надійного виконання справи³⁹.

В. Янукович

Включаем в дело всех титушек.

Я дал Захарченко приказ:

Особо ярых брать на мушку

И бить уверенно меж глаз.

Патронов нам жалеть не надо –

За нами право и закон.

Пусть смело действуют отряды

Все: «Беркут», «Сокол» и «Грифон».

Российских снайперов в отрядах

Поставить у тылу своих:

На чердаках, где баррикады,

И где удобнее для них...

П. Н

22.02.2014 р., м. Київ

---

37 Через аеропорт «Жуляни».

38 Владислав Сурков.

39 Знищення Майдану з використанням вогнепальної зброї.

Від самого початку розвитку Майдану Янукович оголосив йому німу війну; охопивши всю територію каральними військами, став вичікувати, надіючись, що від холоду та голоду люди самі поступово розійдуться. А сам здійснив закордонні поїздки в Росію до Путіна, у Китай та інші країни. Але коли зрозумів, що Майдан – серйозна справа, вирішив діяти. Порадившись із Путіним, а потім зі своїми прибічниками, Янукович викликав до себе міністра внутрішніх справ В. Захарченка й дав йому вказівку кинути всі наявні в Києві та під Києвом каральні органи – «Беркут», «Сокол», «Грифон», а також війська Національної гвардії – на цілковите знищення Майдану, дозволив використання вогнепальної зброї та хімічних засобів. До того ж Захарченко мав терміново викликати такі ж каральні органи з інших областей, особливо з Донецької, Луганської, Харківської. «Патронів жаліти не потрібно: ми захищаємо конституційний лад держави від бунтівників», – так Президент заспокоював себе і своїх прибічників. І 18 – 20 лютого 2014 р. відбулася історична битва українського народу за звільнення від тиранії, насильства, тотальної корупції, яку вибудував бандитський клан Януковича.

П. Н.

9.03.2014 р.

МАЙДАН

*На основі реальних подій на майдані Незалежності
та вул. Університетській м. Києва*

Майдан в диму, майдан палає,
А «Беркут» скрізь веде стрільбу,
І снайпери з дахів вціляють
В обезоружену юрбу.

Вже перші жертви на бруківці
Від болю корчаться, кричать –
То помирають українці,
Щоб Україні вільній стать...

Дівча стояло на Майдані,
Та снайпер влучив в шийку їй –
Кривава цівка біла з рани –
Дитя при смерті... Боже мій!..

Чи є на світі ВИЩА КАРА,
Щоб засудити таке зло?
Того, хто ці насунув хмари?
Чому це статися могло?..

Майданівці пішли в атаку –
Щити із дерева, кілки...
А снайпери стріляють з даху,
Стріляють з калашів⁴⁰ стрілки...

---

⁴⁰ Автомат Калашникова.

Майданівці ідуть без страху,
Вже мертві й ранені лежать...
Здригнувся «Беркут» з того жаху
І став поспішно відступать...

Тікали «Беркут» і гвардійці,
Страх, паніка накрила їх...
Тепер ховаються убивці.
Тепер чекає суд на них.

...Майдан святкує перемогу.
Майдан оплакує своїх
Героїв, що пішли до Бога,
Майдан засуджує той гріх,

Що принесла його жадоба
І коло нього⁴¹, біля них...
І їхні золоті батони,
І Межигір'я – велич злих...

П. Н.

13.03.2014 р., м. Київ

---

41 В. Янукович.

Янукович перед втечею в РФ

Після розстрілу Євромайдану та чорної поразки Янукович зрозумів, що в ході цієї операції відбувся стратегічний перелом подій на користь повсталого народу. Повернути ситуацію в державі назад йому не вдасться ніякими силами. Круглий стіл із опозицією та закордонними посередниками ніякої гарантії заспокоїти всю країну йому не давав. Майдан святкував перемогу... Верховна Рада фактично стала небоездатною: більшість, яку становили регіонали і комуністи, розсипалась, партію Януковича масово стали залишати її члени – пацюки бігли з корабля, який тонує. Голова адміністрації Львовчкін подав у відставку, а на нього так покладався Янукович... Зв'язавшись із Путіним, отримав незрозумілу відповідь: «Коль трудности будут – мы поможем. В случае непредвиденных обстоятельств мы вас примем». Путін від своєї розгалуженої агентури в державних та військових установах добре знав стан справ в Україні. Із його глобальними задумами стосовно України ця трагедія була на руку: питання з Кримом та південно-східними районами розв'яже Новоросія.

Цей випадок був для нього шансом втілити свою ідею в життя.

Межигір'я. Янукович телефонує своєму кумові – Генпрокуророві України В. Пшонці – раднику і соратнику.

В. Янукович. Витя! Как мы: продержимся, или сматывать удочки?

В. Пшонка. Не теряй ни минутки. За эти сутки, пока не догадались, мы должны оставить этот ад. Пока официально при власти, мы в состоянии использовать наши возможности. Послезавтра будет поздно. Дай знать Путину...

Знервований Янукович телефонує Захарченку.

В. Янукович. Виталий, это ты? Как груз⁴²? Пересек границу? Я рад... Там встретимся...

Янукович почав швидко діяти: давав якісь вказівки, допомагав працівникам, легко піднімався з поверху на поверх. Межигір'я перебувало в суцільній метушні.

Ось гелікоптерний майданчик. На ньому стоїть два гвинтокрили і люди в міліцейській формі вантажать якісь ящики, мішки, замотані в ковдри, – певно, картини та інші речі.

Всі працювали, немов на пожежі.

Ось один за одним гелікоптери піднімаються і зникають із поля зору. Незабаром з'являються два інші...

Остеронь майданчика стоїть Янукович, розмовляє телефоном: «Витя, я вилетаю». Чути слова «Харьков», «Донецк».

«Свита» Януковича – кілька осіб у формі – сідає в один гвинтокрил, у другий – сам Президент і люди в цивільному.

Швидко обидва вертольоти залишають Межигір'я.

Над резиденцією Януковича запанувала тимчасова тиша.

Двома днями раніше між Януковичем і Пшонкою відбулася розмова.

---

42 Вісім високовантажних фургонів, заповнених доларами.

В. Янукович

Нам даст убежище Россия,
И вид на жительство дадут,
А здесь дела наши плохие,
И в Украине нам капут.

Сюда вернемся в другой роли,
Сюда нас Путин приведет
Теперь уже по его воле,
Но Крым и флот он заберет...

Он торговаться не умеет.
Как он сказал – тому и быть.
Все на свой лад он разумеет
И учит так Россию жить.

Судьба Донбасса нам известна...
Вот Юг страны за кем пойдет?
Чтобы исполнить эту «песню»,
Меня, наверное, возьмет...

Для этого нужны финансы –
Миллиарды западных валют;
Тут есть отдельные нюансы:
Как их туда перевезут?

В. Пшонка

Для этого отряд фургонов
Отправим прямо до Москвы,
Охрана же будет в погонах,
Не допустит людской молвы...

В. Янукович

А банк назначит сам Хозяин,
Есть свои банки⁴³ у него;
Он полномостный россиянин
И не уступит своего...

Теперь я с Путиным свяжусь
И обо всем детально
Я, думаю, договорюсь,
Как сделать все реально.

(Розмовляє апаратом спецзв'язку з В. Путіним щодо відрядження фургонів до Росії).

В. Путін

Отряд ваш встретят на границе.
Дорогу обеспечим мы.
Поручим все надежным лицам,
Мы не допустим кутерьмы.

В. Янукович дає вказівку міністрові внутрішніх справ України В. Захарченку стосовно організації вивезення спецвантажувачів в Росію.

В. Янукович

То⁴⁴, что говорил вам лично,
В течение суток сделать все.
Я знаю, это непривычно,
Но ваша служба провезет.

П. Н.

Березень 2014 р.

---

⁴³ ВТБ, Сбербанк.

⁴⁴ Награбовані з української казни долари.

Президент Росії В. Путін та міністр оборони РФ С. Шойгу радяться, як краще використати у своїх загарбницьких цілях випадок в Україні, коли її президент утік із країни. Для них це вдалий момент.

В. Путін

Мы выкурим «бандеровцев» из Крыма,
Татар до резервации сведем,
Донбасс и Юг⁴⁵ – в ближайшем обозримом
И Приднестровье заберем.

Хохлов мы отгесним от моря
(От паники и Киев упадет),
Пускай тогда со мною спорят –
Заткну им пропагандой рот.

Нет Украины. Нет такой державы,
Малороссия – капелька земли.
Новороссия – край великой славы,
Что русские стратеги принесли.

(Поринає в історію, фальсифікуючи, перекручуючи та змішуючи історичні події різних століть).

Мы разбудили этот древний край,
Мы половцев и скифов разогнали,
На этих землях сотворили рай,
Там русскую историю писали;

Там шел на Порту Петр Великий –
Пути до моря пробивал

---

⁴⁵ Чорноморське узбережжя України.

И князь Потемкин деловито
Причерноморье обживал;

И море Черное качалось –
То корабли вел Ушаков,
И Севастополь стал началом
И славой русских моряков.

Там Катерина⁴⁶ туфлей стала.
Новороссийская земля –
Она впервые так назвала
Эти приморские края...

И ты смотри, эти хохлы хотят
Все это подчинить Европе⁴⁷,
Меня простит разве солдат,
Что похоронен где-то там в окопе?

Я разорю бандеровцев страну...
Я все отдам за это дело
И проведу там хитрую войну,
Чтобы она Россию не задела.

Мы их руками будем воевать
И убивать их же сестер и братьев;
Это в России каждый должен знать,
Что над Хохляндией⁴⁸ висит проклятье...

---

46 Катерина II.

47 ЕС.

48 Украина.

С. Шойгу

Как поступить нам с Витькой-вором?
Его объявят в Интерпол.
О нем в Европе разговоры.
Хоть по натуре он козел...

В. Путин

Я не люблю предателей любых,
Хоть ими пользуюсь умело.
А Янукович-вор – один из них,
Его теперь употреблю для дела.

Тем более он не «пустым» пришел –
Он долларов награбил миллиарды.
Все это я само собой учел...
Он этим заслужил мои награды...

Оповідач

Так рассуждал «больной» правитель –
Не бог, не царь, не человек –
России пьяной повелитель,
Это в наш новый двадцать первый век!

Себе бесовью цель поставил:
Достичь величия во всем,
Он хочет славы, вечной славы,
Этот метис – коварный гном.

П. Н.

Березень 2014 р., м. Київ

Втеча Януковича з України була сигналом Путіну до окупації Криму. Російська агентура Путіна давно готувала Крим, східні райони України та Південь до хитрої окупації цих територій. Самопроголошена Кримська республіка, фальшивий референдум під дулами автоматів, миттєве приєднання її до Російської Федерації, а далі – тиха окупація півострова «зеленими чоловічками» – регулярними російськими військами. Усе це відбувалося в мовчазній бездіяльності тимчасового керівництва держави Україна.

Військовий контингент – українськові військові частини, що дислокувались там у закритих гарнізонах, терпеливо чекали від владців дієвих вказівок, як діяти. Але вони вперто мовчали, а військові гарнізони в нервовому шоці дивились, як «зелені чоловічки» «мирним шествиєм» окупували Кримський півострів. Хоч би український флот вивели з бухт у відкрите море нездари!

Не сумніваюсь, що історія ще вкаже на мовчазну змову влади з ворогом (читайте – з Путіним).

П. Н.

В. Путін *(до С. Шойгу)*

Сейчас в Хохляндии бардак –
Давай займемся Крымом,
Его вернем мы просто так,
Все без огня и дыма.

Нам в самый раз его забрать:
Хохлы грызутся дома;
Все надо быстро предпринять –
Простая аксиома...

Я помню даже наизусть,
Что стычки меж князьями –
И пала Киевская Русь –
Батый взял голыми руками.

В истории учиться надо
И применять ее уроки.
У меня шанс... Это награда,
Что Янукович был под боком.

Этот дебил и тугодум,
Он сделал мне так много:
Этот ворюга-толстосум
На Юг⁴⁹ открыл дорогу.

Зашлем туда мы «добровольцев»,
И казаков в дела включить,
Чеченцев подобрать побольше,
Как следует вооружить.

Войска поставим вдоль границы,
Донецким будем помогать,
Хохлам, наверное, не снится,
С кем они будут воевать.

У них и армия босая –
Мы обезглавили ее.
Там наши командиры, знаю:
Ее никто не поведет.

---

49 Південь України.

А поведут, то не туда,
Конечно, что во пользу нашу.
Им упадет на голову беда –
Мы всем покажем, кто такие «раши»...

А лозунг наш: «Мы защищаем
Российских граждан от “бандер”;
Мы право граждан уважаем –
Не применяем крайних мер».

Мы СМИ настроим в резонанс,
Чтобы поверили России.
Есть Киселев⁵⁰ – Медия-Ас,
За деньги будут и другие...

Европу держим на игле:
Наркотик сильный – газ России;
Пускай все знают, что в Кремле
Есть люди очень непростые...

Теперь ресурсы для ЕС
Весомей всякой Украины –
Угрозы, санкции и пресс
Для нас неощутимы,

Это укусы комара
На теле крокодила;
Идет здесь хитрая игра,
Еще нужна и сила.

П. Н.

28.03.2014 р.

---

⁵⁰ Дмитро Кісельов.

Окрема Путін дає вказівку міністру оборони С. Шойгу блокувати весь український флот на військових базах у Криму.

В. Путін

Блокируйте их корабли на базах,
Не дайте в море увести.

С. Шойгу

Закроем их по вашему приказу,
Затопив рухлядь⁵¹ на пути.

В. Путін

Меня интересует Балаклава,
Не меньше – Феодосия и Керчь,
Особенно закройте Донузлав:
От моря нужно их отсесть.

Команды мы возьмем измором:
Ни пищи, ни воды им не давать!
Они сдадутся очень даже скоро,
Не нужно будет убеждать.

Кто к нам пойдет – отправим на Камчатку,
Других отправим во Владивосток.
В Североморск поедете, ребятаки.
Я думаю, такой будет итог.

(Жартує).

Они на Черном море отогрелись,
Туда поедут, значит, остывать.

---

⁵¹ Списані кораблі і баржі.

Это для них такая будет милость,
У нас они не будут бунтовать!..

Другие части, что на суше,
Из своих баз не выпускать!
Петлю стяните и потуже,
И в крайнем случае – стрелять...

А впереди отрядов наших
Толпу поставьте из людей:
Из женщин, стариков и даже
Из совсем маленьких детей.

Пускай попробуют стрелять!
Возьмем их голыми руками!
Мы сможем «мирно воевать».
Победу вижу я за нами!..

П. Н.

24.03.2014 г., м. Київ

Референдум, що відбувся в Криму під дулами автоматів російських окупантів 16 березня 2014 р., показав 96,77 відсотків голосів за приєднання автономної республіки до Російської Федерації.

Проросійські виборці були, але ж не 96,77 відсотків. Це суцільна фальсифікація! Такі показники потрібні були Путіну.

Отримавши результати референдуму, користуючись тугодумством тимчасової влади України, очільник Росії діяв блискавично. Він доручив Голові Ради Федерації Валентині Матвієнко (наша землячка з Хмельниччини; Україна протягом століть «славилася» своїми холоуями і зрадниками) «торжественно» прийняти на Раді цей фальшивий документ, що й виконано 18 березня 2014 р. Успішне заволодіння Кримом додало Путіну впевненості у своїх діях. Тепер можна було сміло виконувати наступний план – «НОВОРОСІЯ».

В. Путін (до В. Матвієнко)

Я верю: Крым мы возвратим
И Севастополь – нашу славу.
Мы Украину разорим,
Помойку сделаем с державы.

Мы заберем его без боя
И не позволим им⁵² стрелять;
Там наши действуют герои;
Победу ждет Россия-мать.

Мы флот их жалкий обезвредим –
Закроем в бухтах без еды...

---

⁵² Українським військовим.

На свете нет страшней трагедий,
Чем войску выжить без воды...

Они сдадутся, нос повесив,
Очистят остров навсегда.
Не будет там хохлацких песен –
Мы с ними кончим, господа.

...Организуем референдум:
И Крым российским должен стать.
Тогда «бандеровцы» претензий
Не смогут точно предъявлять...

В. Матвієнко

Я верю: мы во славу нации
(Это торжественный момент)
Достоинно примем Федерацией
Этот великий документ.

В. Путін (*робить висновок*)

В Крыму, как раньше, быть России:
Там наши здравницы и флот,
Дворцы и замки дорогие,
Там русский дух всегда живет...

П. Н.

29.03.2014 р., Київ

Зрадницьку політику тимчасового керівництва України (березень – квітень 2014 р.) стосовно Криму Путін з посмішкою коментує Сергію Шойгу.

В. Путін

Я благодарен Лысому аббату⁵³ –
Он мне «подарок века» предложил:
Не потеряв ни одного солдата,
Я Крым России возвратил!..

А было их там войск немало,
Большие гарнизоны в городах.
Но они мирно, молча Крым сдавали,
Без выстрелов, со страхом на глазах.

Там появилось в пять раз меньше наших,
Но там царил победный дух России:
Тавриду «зачищали» «раши» –
Везде их вдохновлял «Мессия⁵⁴»...

Мы Крым не отдадим вовеки!
Пусть шар Земной расколется на части,
Исчезнут пусть моря и реки –
Но там веками быть российской власти!

П. Н.

Квітень 2014 р.

---

⁵³ О. Турчинов.

⁵⁴ Себе вважав Спасителем.

Упродовж віків український народ зазнавав багато лиха і страждань через зраду п'ятої колони, яка проникала в наше суспільство – в управління державою, у культуру народу, навіть в українську сім'ю. Це підтвердила політика керівництва вже незалежної України за останні двадцять років. Горе нам!

Антитерористична операція України (АТО) проти сепаратистських відросійських утворень ДНР та ЛНР на території Донбасу переросла в неоголошену війну.

Путін на всіх переговорах та зустрічах із керівниками іноземних держав та на засіданнях Ради Безпеки ООН нахабно й безцеремонно бреше: Росія в Україні війни не веде і не має ніякого стосунку до її внутрішнього конфлікту. Він стверджує, що це громадянська війна.

Але фактично на боці терористичних ДНР та ЛНР воюють переважно російські регулярні війська, найманці, козаки та кримінальні елементи, що потрапили під вплив путінської пропаганди і забезпечили новітньою військовою технікою останнього покоління.

А далекобійні реактивні системи – «Урагани», «Смерчі», «Торнадо», «Буратіно» обстрілюють Україну прямо через кордон із території РФ (дальність влучання 90 – 120 – 150 км).

Українські військові мають воєнну техніку часів Другої світової війни. Але її бракує, часто вона непридатна; хоч усе необхідне є на базах, та військові чиновники під усякими приводами намагаються не допускати до них вояків. Після розпаду СРСР Україні дісталася значна частина бойової техніки – близько ДВОХ тисяч літаків, ЧОТИРЬОХ тисяч танків та багато іншого, чим військове керівництво під прикриттям Кучми торгувало, продавало багатьом державам, навіть терористичним режимам.

Отримані багатомільярдні доходи в доларах вкладали в закордонні банки чи в нерухоме майно в країнах Європи та світу. В армії залишилось ще багато прокремлівських чиновників, що здійснюють усякий саботаж, аби на згубу Україні і на користь Путіну.

До такого стану українську армію довели Кучма, Ющенко. А останній президент-утікач, «злодій у законі» Янукович, практично знищив армію, на керівні посади призначав російських найманців, які працювали на РФ і готували вторгнення в Україну. То була здебільшого аген-тура Путіна, те ж відбувалося в СБУ. Водночас Янукович укріплював репресивний апарат: МВС, внутрішні війська, різні каральні органи – «Беркут», «Альфа», «Грифон».

Бюджет на армію у 2014 р. становив 8 млрд грн, на ре-пресивний апарат – 25 млрд грн.

Справжньої армії в Україні не було, і російська влада сміло затіяла авантюру з анексією Криму, таким чином надіючись так же легко заволодіти Донбасом.

Бесіда В. Путіна і С. Шойгу

С. Шойгу

Мы «Грады» ставим вдоль границы,
Ударив прямо по хохлам,
Сумеем с того места смьяться,
Как будто не было нас там.

И доказательств нет. Не будет.
То дали залп «повстанцы»,

И нас Гаага⁵⁵ не осудит,
Не упрекнут голландцы⁵⁶.

В. Путін

Коль трудно будет у дончан,
Помочь им, значит, надо:
Пускайте в дело «Ураган»
И русское «Торнадо».

Мы их пол-армии сотрем,
Смешав живых с землею,
Они играютя с огнем,
Зачав⁵⁷ войну со мною.

П. Н.

17.07.2014 р.

---

55 Міжнародний суд в Гаазі.

56 ЄС Брюссель.

57 Війну розпочав В. Путін.

(Сьогодні російські терористи над територією ДНР БУКом збили малазійського пасажирського літака «Боїнг-777» рейсу МН 17 з 298 пасажирами на борту. Усі пасажири загинули).

Путін, затіявши свою операцію на Донбасі, гадав так: коли йому вдасться окупувати ці області, він піде далі – на Харків, на Дніпропетровськ – центри важкої індустрії та машинобудування. А Київ сам упаде, до того ж допоможуть «свої» – їх там досить.

Російський президент, розгорнувши масштабну пропаганду, намагався показати війну в східних областях України як громадянське протистояння, розраховуючи запропонувати Раді Безпеки ООН ввести в ці області «миротворців» від Російської Федерації. Поки впливала б правда, він би заволодів усією Україною.

В. Путін

Нам, чтобы выиграть войну,
Под видом миротворцев
Нужно ввести войска в эту страну
На помощь «добровольцам»...

Совбез⁵⁸ на все добро нам даст
(Что узаконить надо).
А дальше – устраним мы власть –
Не будет нам преграды.

Мы Украину всю возьмем,
На власть своих поставим,

---

⁵⁸ Рада Безпеки.

Что потеряли – все вернем,
Мозги забьем громаде.

Задача нам – вернуть брильянт,
Утраченный с короны!
И стихнет западный альянс,
И смолкнет зов ООНов.

П. Н.

24.07.2014 р.

(Четвер – сьогодні рашисти БУКом збили два наших
військових літаки СУ-25. Пілоти катапулювались.)

Війна ДНР, ЛНР з Україною.

Ці терористичні республіки – прикриття агресії Росії щодо України, яку вміло продумав Путін разом зі своїми прибічниками. Політики цю війну назвали гібридною.

Від самого початку Путін і його пропагандистська індустрія хочуть довести світові, що в Україні точиться внутрішній конфлікт, що Росія не бере в ньому участі. Але коли в полон потрапляють російські військові і на допиті навіть називають частини та місце їх дислокації (а таке буває доволі часто), стає очевидно, що з незначною частиною місцевих (здебільшого це криміналітет) воюють російські найманці та регулярні військові частини Російської Федерації.

Навіть найвному зрозуміло, звідки ДНР і ЛНР – окрайці Донецької і Луганської областей – мають таку могутню і новітню зброю: сотні танків, «Градів», «Ураганів», «Смерчів», «Торнадо», безліч БМП, надсучасні радіотехнічні війська, артилерійські установки, безпілотники, протитанкову зброю. Усе це є тільки в сусіда – Росії.

Щоб відкрито почати війну з Україною, Путін мав достатньо сил і можливостей: країна ослабла економічно, не має боєздатної армії, зброї, відсутнє керівництво армії, не сформований, як слід, апарат влади.

Почати бойові дії в Україні заважали демократичні країни і вся світова громадськість. Там розуміли, що створення й існування сепаратистських режимів ДНР і ЛНР – це вияв прихованої війни Путіна, як і його «гуманітарні» конвої зі зброєю і регулярні військові частини, що перетинають український кордон, вливаються в підрозділи бойовиків і забезпечують їх діяльність.

Демократичні країни на допомогу Україні ввели багаторівневі економічні санкції проти Російської Федерації, навіть на збиток собі.

Отже, щоб почати війну з Україною, потрібно мати вагому причину. Її можна придумати – Адольф Гітлер на такі вигадки був мастак.

Путін, Шойгу розмовляють про ведення війни з Україною

В. Путін

Войну с Хохляндией начать –
Должны создать причину.
Нам нужно Геббельса познать –
Удар направит в спину.

К примеру, сбитый самолет,
Идущий из России,
Погибших граждан до двухсот –
Тогда дела другие...

Или забросит батальон
Своих переодетых.
Война начнется с двух сторон,
И «враг» будет в ответе

Открыто армию введем,
Имея право действий,
Всю Украину заберем
И Порошенко⁵⁹ вместе.

---

⁵⁹ Президент України з 25.05.2014 р.

Мы Коломойского⁶⁰ возьмем...
Уже людей готовим...
Россия строит новый дом,
Теперь – материковый.

П. Н.

19.08.2014 р.

---

⁶⁰ Губернатор Дніпропетровської області, олігарх.

Російські «Гради», «Урагани», «Торнадо» через кордон б'ють по Україні.

Путін, Медведев, Шойгу – про план окупації Херсонської області.

Після того як війська РФ окупували Крим, Путін зіткнувся з проблемами забезпечення півострова водою, електроенергією та газом: цих ресурсів у Криму просто немає. Постачати їх із Тамані через Керченську протоку найближчими роками – не реально.

Путін як вихід із такого становища розглядав два варіанти: увести війська в Херсонську область за рахунок кримського гарнізону – район Північного Криму та Севастопольської військової бази флоту, або ж – і це вже виконують – узяти Маріуполь і відкрити шлях із Росії до півострова сухоходом.

В. Путін

Важны Каховка и канал,
Что поит Крым водою.
Я бы туда войска послал
Херсонщину «освоить».

С. Шойгу

У них там слабые тылы,
Войска – на перешейке...

В. Путін

У них командуют ослы,
И мы найдем лазейку.

Вода важнее, чем сам Крым,
А без нее – проблемы.

Д. Медведев

Мы опреснитель создадим.

В. Путин (*заперечуе*)

Оставьте эту схему...

Ведь гидроузел важен нам:

С энергией – навеки!

Не гнать ее через Тамань,

Там полноводней реки!

Сергей! Готовьте полный план!

Разведку шлите морем!

И мы начнем другой роман –

Друзья со мной не спорят!..

П. Н.

11.09.2014 г.

Путін у роздумах. Він не може змиритися з тим, що всі країни Європи, США і Канада єдиним фронтом виступили на підтримку України.

В. Путін *(розмірковує)*

Они мешали нам всегда –
Ломали наши планы,
Жаль, не добила их орда,
Вражда меж атаманов.

Иван Выговский⁶¹ поднял
Против Москвы клинки;
Мазепа⁶² – предал и отдал
Врагам свои полки...

А Катерина⁶³ – мать, она
Сожгла казакам Сечь.
И с этих пор моя страна
Хохлам «ломала» речь.

Хохлы – упрямые везде,
Самолубивый род.
Его держали мы в узде,
Словно рабочий скот.

Теперь давай Европу им!
Чего, ишь, захотели!

---

61 Гетьман України, розбив армію московського царя Олексія Михайловича.

62 Гетьман України, виступив у союзі зі шведським королем Карлом XII проти армії Петра I.

63 Імператриця Катерина II.

Мы вашу «неньку» разорим –
Всю «Смерчем» разметелим!

Мы просто так не отдадим
Брильянт с моей короны!
Мы и Европу разорим,
Представив полигоном...

П. Н.

15.09.2014 г.

Путін та Шойгу ведуть розмову про відсилення на Донбас новітньої зброї під виглядом гуманітарної допомоги.

В. Путін

«Гуманитарку» шлем в Донбасс –
Военные готовят.
Сколько войдет в один «Камаз» –
Загрузку пусть удвоят!

С. Шойгу

Повстанцы ждуть такой товар,
Там «Смерчи» без зарядов,
А без них, скажу, просто кошмар –
Нам нечем давить гадов⁶⁴.

В. Путін

Конвой пройдет через границу,
И не дадим им⁶⁵ проверять,
Картошку тоже захватите –
У телекамер разгружать...

Работать ночью. Так належно.
Не допускать сторонних глаз.
(Мовчки)

Мы научились врать безбожно:
Получиться легенда – класс.

Бесспорно, Минск нам козырь дал:
Хохлы сидят по норам,

---

⁶⁴ Українське військо.

⁶⁵ ОБСЕ.

А мы готовим новый бал,
Что состоится вскоре⁶⁶.

Нам Мариуполь важно взять,
Нам нужен путь до Крыма,
Его по суше привязать
К стране⁶⁷ необходимо!..

Теперь работать. План надежный.
Вы под прикрытием страны.
Врага ведите на путь ложный,
Играем в прятки, пацаны!

11.11.2014 р.

---

66 Донецкий аэропорт, Дебальцево, Мариуполь.

67 Росії.

«Кіборги»

В. Путін

Не понимаю, как это можно
Брать неумело аэропорт?!
Мне сообщают – но все это ложно –
Он уже наш, побери его черт!

Очень не нравится мне это дело,
Мы не в бирюльки... Это всерьез...
Мнимые «киборги» мне надоели,
Нас не утешит фальшивый прогноз...

Посланы мною такие конвои!..
Новая техника – «Смерч», «Ураган»...
Все это «киборги» там упокоили.
Кто там командовал? Кто тот профан?

Сколько отправил туда я «Камазов»...
Сколько нам техники снова сожгли?..
Их уничтожить возможно лишь газом –
Выкурить химией из-под земли.

Вам отправляю последнюю порцию.
Всю эту площадь взрыть в глубину!..
Нас не пугают чужие эмоции...
Главное – выиграть эту войну!

С. Шойгу

Нам крайне важна ВПП⁶⁸ –
Садить большие самолеты,

---

68 Рос. взлетно-посадочная полоса.

Мы свой поставим СКП,
Там пару дней всего работы.

В. Путин

Воздушный мост войскам намечен.
Еще Дебальцево забрать,
Тогда победу обеспечим –
Будем «укропов⁶⁹» добивать.

П. Н.

21.01.2015 р.

---

69 «Укропи» – так росіяни і бойовики називали українських вояків.

Після «гуманітарного конвою», що відіслав Путін сепаратистам та російській регулярній армії в ДНР і ЛНР (фактично він перевозив зброю та боєприпаси), 20 – 21 січня 2015 р. почався штурм Донецького аеропорту ім. Прокоф'єва.

Аеропорт безстрашно захищали українські воїни – патріоти, яких ворожа сторона прозвала «кіборгами». Ні російські «Смерчі», ні «Урагани», ні безперервні танкові атаки та мінометний вогонь ніяк не могли зруйнувати українську цитадель. Усе летовище перетворилося на величезне звалище брухту – спалених танків, бронемашин та іншої техніки; термінали аеропорту стали гігантськими купами бетону, металу та скла. І, незважаючи на таку руйнацію, там перебували живі люди – «кіборги» – захисники України.

Путін постійно гнівався на Шойгу, що наймогутніша армія світу не може подолати «кіборгів» і захопити аеропорт. Він навіть дав команду застосувати проти захисників хімічну зброю, яку забронило міжнародне товариство. Після отримання нового «гуманітарного конвою» бойовикам, точніше регулярним російським військам, удалось підірвати новий термінал аеропорту. Частина захисників відійшла в населений пункт Піски, решта «кіборгів» залишилась під руїнами будівлі. Окупанти закидали їх гранатами. 18 воїнів, покалічених, поранених «рашисти» взяли в полон.

Цю оборону «кіборги» мужньо тримали 242 доби, додаючи до історії України ще одну сторінку героїзму українського народу в боротьбі за незалежність.

Дебальцеве

Цій великій вузловій станції на Донеччині Путін надавав стратегічного значення у війні з Україною. Взнявши її, він розраховував усі «гуманітарні конвої», які відсилали з Росії на Донбас багатокілометровими колонами «Камазів», замінити залізничними ешелонами.

Це давало йому змогу заощаджувати час і відсилати значно більше військової техніки й особового складу в райони бойових дій із наміром захопити Донбас, Причорномор'я та всю Україну.

На військовій карті район Дебальцеве врізався на десятки кілометрів в оборону ворога, утворивши мішок, у якому залишився гарнізон українських військ, який становив більше трьох тисяч бійців та значної військової техніки. Техніка була ще радянською, застарілою, якщо порівнювати її з новітньою ворожою. Противник майже повністю охопив українську групу військ, тобто гарнізон залишився майже відрізанним від основних частин українських військ.

Після мирних переговорів «Мінськ-2», що відбулися 14 лютого 2015 р. в Мінську між керівниками України, ДНР, ЛНР, Росії та посередниками від ЄС, підписано меморандум про припинення вогню і відведення з обох сторін тяжкої ударної зброї.

Проте російські війська, дочекавшись наступного «гуманітарного конвою», 16 – 20 лютого 2015 р. всією масою наявної військової техніки – «Ураганів», «Смерчів», «Торнадо», «Буратіно», танків і важкої артилерії та мінометів – завдали страшного удару по українських військах. Усе плавилось і горіло...

Бездарні українські політики, очільники держави і війська, розвідка допустили цю трагедію, зазделегідь не

підсилили або не відвели підрозділи із котла, понадіявшись на переговори «Мінськ-2» та «гуманність Путіна».

Українські війська відходили під шквальним вогнем противника, сотнями гинули, горіли. Поранених у полон не брали – їх просто розстрілювали. Значна частина військ, яку потріпав противник, все ж відійшла; ворогові дісталося чимало військової техніки...

Дебальцеве стало наступною після Іловайська братською могилою наших воїнів, ганьбою і прокляттям для нашого державного і військового керівництва. Хоч воно, не стидаючись свого народу, називає цю операцію «образцом военного искусства». Навіть дали звання Героя України одному з військових керівників!

А фашист Путін святкує чергову криваву перемогу...

Вічна пам'ять нашим безстрашним воїнам, що полягли в Дебальцевському котлі! Ця тяжка поразка була результатом: невмілого, бездарного керування діяльністю у військах, штабах та інтендантських службах п'ятої колони Путіна; поганої військової розвідки і взаємодії військових підрозділів і частин; використання застарілої, а часто непридатної важкої військової зброї і відсутності нової; поганої підготовки особового складу військ.

Путін, Медведєв, Шойгу – перед Дебальцевським котлом

В. Путін

Нам взять Дебальцево теперь –
То значит – выиграть войну:
На Запад мы откроем дверь,
Тогда захватим всю страну.

Туда направим поезда,
Груженные броней –
Падут другие города,
Объятые войной.

Мы всю Хохляндию сотрем
До западных границ.
А Львов и Киев подорвем –
Не будет тех столиц...

Одессу сделаем Пальмирой –
Столицей оргий на Земле.
И мы покажем всему Миру,
Что центр Галактики – в Кремле!

Після таких фантазій Путін раптом побагровів, очі його округлились, лице викривилось, і він, немов божевільний, став благословляти уявні російські війська на злочин проти людськості.

В. Путін

А теперь смело грабьте, убивайте –
Не оставляйте раненых «укропов».

Убитый каждый – это подвиг, знайте,
Это победа русских над Европой!

Враги боятся жесткого движенья,
Вы в бегство обернете их огрызки
И обречете всех на поражение;
Победа наша очень, очень близко.

Мы Украину на штыки подыдем
И обезкровим нам чужое племя,
Историю Земли продвинем,
Облагородим эти Юга земли.

Нет Украины. Есть остаток диких,
Разбросанных племен в межлесье.
Мы их разгоним вскоре очень лихо –
Не будет больше там пещерных песен...

П. Н.

20.02.2015 г.

Місто обласного підпорядкування Артемівськ на Донеччині прикувало увагу російського лідера. Ворожа розвідка, а також агентура, що успішно працює в Україні, донесли Путіну, що в районі цього міста перебуває величезна військова база і склад ще радянської важкої бойової техніки – БМП, танки, військові тягачі тощо. Ця та інші подібні бази були в полі зору українського керівництва в часи Кучми, Ющенка та Януковича, які, використовуючи спритних інтендантів, таємно продавали техніку деяким країнам і терористичним режимам (Лівія, Сирія, Ірак та ін.). Навіть війна з Росією майже не порушила спокій цих баз. Незрозуміло, чому лідери України – Турчинов, Порошенко – мало звертали увагу на неї і не використовували її? Це декілька сотень одиниць важкої військової техніки, придатної до використання! Інтенданти та обслуга баз старались більше мовчати і не висовуватися перед високим керівництвом держави. Зате Путіну про це все донесли, і він вирішив захопити базу, не дати опам'ятатись українському керівництву – ще раз пошити його в дурні.

В. Путін

Нам из Артемовска сигналият:
Там база – склад военный;
Пока «укропы» не угнали –
Забрать первостепенно!

Там БМП и танки тоже,
Они с времен Советов,
Почти все новые. Похоже,
Их перегонят летом.

Сергей!
Готовьтесь до захвата.
Там «наши» «ваших» встретят;
Пусть десантников. Ребята,
Не будем ждать до лета...

П. Н.

12.03.2015 р.

Це моє застереження українському командуванню.
Дай Боже, щоб цього не сталося!

П. Н.

12.03.2015 р.

Війну Російської Федерації з Україною недаремно називають гібридною. Для проведення цієї авантюри, досягнення цілей Путін не гребував використовувати всі найогидніші методи. У цьому він перевершив таких негідників, як Гітлер і Геббельс. Усі ці дії авантюриста-параноїка Україна повною мірою відчула на собі. Цей негідник-авантюрист посварив на віки два братських народи, які вийшли з одної колиски – Київської Русі.

І тепер під натиском світового товариства і керівників багатьох держав континенту і світу загалом поїхав Путін на Мінські переговори, де дав фальшиву згоду на перемир'я в цій війні, яке зовсім не мав наміру виконувати: головне – тягнути час.

Москва, Кремль. Путін знову зібрав військову раду з питання Новоросії. Учасники ради – міністр оборони С. Шойгу, голова Генштабу РФ В. Герасимов, голова зовнішньої розвідки РФ А. Колосов, командувач російських військ на Донбасі генерал С. Ю. Кузовлев та ін.

Після звіту С. Кузовлева та інших Путін поставив низку завдань.

В. Путін

У них

Нет управления войсками –

Мы им разрушили его!

Они не разберутся сами –

Не смыслят в этом ничего.

У них

Пол-армии – торговцы

Или милиция, юнцы,

Но есть там войско – добровольцы,
Они безстрашные бойцы!

Их «Правый сектор» называют,
Это идейные войска.
Страну реально защищают,
На них все держится пока.

И мы должны любой ценою
Всех этих «правых» разложить!
Лишь пропагандою – без бою –
Худую славу им «пришить».

Там⁷⁰ интенданты наши в деле,
Они творят, что будь здоров...
Мы их внедрили, словно в тело,
Теперь высасываем кровь.

В ответ народ дал волонтеров –
В стране невиданный подъем...
Но мы должны внедрить к ним воров –
К своим рукам все приберем!

Эта война идет на фронте,
Но еще больше – в их тылу!
Я думаю, вы не позволите
Всесильным тигром стать ослу!

П. Н.

2.04.2015 р.

---

⁷⁰ В Україні як диверсанти.

У квітні 2015 р. в Україні видалась суха, спекотна погода. У лісах у причорнобильській зоні в декількох різних місцях майже одночасно масово займалися пожежі.

Сильні вітри гнали полум'я в напрямку Чорнобильської атомної станції (нині законсервована). Крім війни, багато клопоту військовим та МНС-никам завдали ще пожежі. Фахівці говорили про підпали, вчинені напередодні саме 29-ої річниці аварії на ЧАЕС. Є думка, що це російська диверсія, яка мала на меті поглибити труднощі в країні й на додачу посіяти паніку. Слава Богу, наші люди подолали це лихо...

В. Путін (до С. Шойгу і В. Суркова)

Мы можем даже радиацией
Устроить панику в стране:
Вокруг Чернобыля и станции
Горят леса и все в огне.

Это сильнее Иловайска,
Или Дебальцево сравнить...
Все без ракет, без авиации,
Бандер сумеем «протравить».

Отправим пару беспилотников:
«В лесу подстилка так горит»...
Еще забросим к ним «охотников» –
Эту «работу» закрепить...

И тогда паника-цунами
Накроет выхрем этот край
И мы с донецкими друзьями
Победой снова встретим май!..

П. Н.

26.04.2015 р.

Размышления Путина

Страну с фальшивой демократией
В помойку превратили.
А руководство?! Там предатели,
Ничтожества, дебилы.

Там нет единства... И не будет,
Там «лебедь, рак да щука»;
Страну-красавицу загубят
Жидобандеры – суки.

Пойдут на запад – там сожрут,
Все разорвав на части...
Там Украина «ist kaput» –
Не будет своей власти.

Там будут клочья от страны.
(Он выразился матом – авт.)
Это ваш жребий, болтуны,
Пустые демократы.

Но я так просто не отдам
Владенья моих предков⁷¹,

---

⁷¹ Тобто Малоросія як частина Російської імперії.

Устрою вам я много драм,
Поплачут ваши детки.

И я свалю на вас вину
За все кардибалеты,
За эту хитрую войну
Вы будете в ответе!

Меня никто не убедит
Вести себя иначе,
У меня волчий аппетит
И нюх на все собачий...

Я в КГБ не зря служил –
Всему нас натаскали:
Железный Феликс нас учил
И вдохновил товарищ Сталин.

П. Н.
22.05.2015 р.

В Україні наш одвічний нині оскаженілий ворог здійснює масові диверсії – терористичні акти: підриває залізничні мости і колії; підпалює стратегічно важливі об'єкти – бази, склади; знищує газогони та електричні мережі, заводи, шахти, культурні об'єкти, щоб завдати збитків державі та посіяти паніку серед населення. Путіну не вдалось кардинально змінити ситуацію на Донеччині: він вів війну з Україною, прикриваючись від ОБСЄ самопроголошеними ДНР і ЛНР. Для ескалації воєнних дій вирішив відкрити другий фронт у мирній частині України. Антитерористичним органам держави не вдалось дати рішучу відсіч масовим диверсіям з боку РФ.

В. Путін

Внедрять своих в среду хохлов,
Вести умело агитацию
И среди них искать козлов,
Способных делать провокации.

В тылу везде должны быть наши,
Творить диверсии в стране.
Хохлы пусть помнят, что мы «раше»,
Что их земля теперь в огне.

Мосты взрывайте и тоннели,
Порты и базы, поезда,
Накройте черною метелью
Их основные города.

Посейте панику в стране,
Чтобы народ всего боялся

И страх царил, как на войне,
Чтобы им адом день казался.

Не дайте падшим стать на ноги,
Пусть в каждый дом придет беда
И не найдут они дороги –
Придем «на помощь» мы тогда.

И мы железною рукою
Захватим мощно эту тварь,
На цепь посадим – успокоим
И предоставим «наш алтарь».

Пускай прощенья просят, молят!
Но цепь оставим на века.
Им не видать желанной воли,
Они не сыщут мудака⁷².

П. Н.
22.06.2015 р.

Используйте любой просчет
В их политическом базаре,
Пусть будоражат свой народ,
Чтобы в стране возникли чвары.

Нам подогреть такой момент
Удачно сделанным терактом:
Есть не один там⁷³ наш агент,
Так подтвердите это фактом.

---

⁷² Б. Єльцин – учасник розвалу СРСР.

⁷³ В Україні.

Пускай они винят друг друга
Среди своих найдут врагов,
И все дела пойдут по кругу –
Своих подставят мудаков.

Это сильнее, чем сто «Градов» –
Удар направлен в глухой тыл,
Скажем, к стенам Верховной Рады –
Ахилл пяту не защитил!

П. Н.

31.08.2015 р.

Ново-Огарьово Московської області. Заміська резиденція Президента Російської Федерації В. Путіна. Поруч із Президентом – його помічник Владислав Сурков, ведуть розмову про стан справ на українському фронті і в Україні загалом.

В. Путін

Мне раздавить хохлов не дали
И европейцы, и Обама⁷⁴
Я с ними просто не скандалил,
Мы в этом разберемся сами.

Есть выход – изнутри взорвать
Эту изменницу-страну:
Из недовольных создать рать –
Внедрить гражданскую войну.

Эта страна как паралитик:
Дрожит, то плачет, то грозит.
Ты, Владислав, как аналитик
Что можеш к делу предложить?

В. Сурков

Война лоб в лоб – вчерашний день.
Воняет Запад... Заморозим...
Давай затянем им ремень,
Еще диверсии подбросим;

Добавим хаоса хохлам,
Тогда страна сама взорвется,

---

⁷⁴ Президент США (2008 – 2016 pp.).

Ее расколем пополам,
И Янукович к ним вернется...

Его там встретят на ура
При нем вольготнее жилося!
И снова станет как вчера,
И будут с нами малоросы.

Граница будет по реке⁷⁵,
За ней пускай хохлы грызутся;
Я представляю: вдалеке
Они на янтаре толкнутся...

Другого дела у них нет,
Мы не дадим – его не будет...

Не надо применять ракет –
Они и так себя погубят...

В. Путін

Итак, потянем мы резину,
Для них, считаем, перекур...
Но не меняю я доктрину,
За этим будет новый тур...

П. Н.

19.12.2015 р.

---

⁷⁵ Дніпро.

Вибух бойової гранати перед приміщенням Верховної Ради 31.08.2015 р.

Питання внесення змін до Конституції України – закону про децентралізацію та «особливий статус ДНР і ЛНР», що запропонував Президент, викликало збурення в парламенті між опозиційними партіями і коаліцією. Цей закон фактично відпускав у ДНР і ЛНР «вільне плавання», з чим не могли погодитися опозиційні партії, окремі депутати та громадськість. Перед Верховною Радою зібрався мітинг –десь близько 3 тис. громадян. Силовики виставили як охорону кількасот гвардійців та поліцію.

Ось запалили димові пакети і почалася колотнеча. Раптом у шеренгу гвардійців впала і вибухнула бойова граната. Четверо гвардійців загинуло, до сотні – поранено. Правоохоронні органи ведуть розслідування...

Порошенко телефонує міністрові внутрішніх справ Авакову

П. Порошенко

Так це твої вчинили провокацію!
Скільки гвардійців марно полягло...
Чому ви допустили дику акцію?
І хто замовив таке зло?

А. Аваков

Це не мої. Це справа рук «Свободи⁷⁶»,
І «Правий сектор⁷⁷» міг таке вчинить,

---

⁷⁶ ВО «Свобода».

⁷⁷ Національно-визвольний рух.

Могли «Укропи⁷⁸» заподіять шкоду –
На них всього зуміли ми нарить...

Хоч і війна, та їх давить пора,
Вони завада на переговорах⁷⁹,
І нам закрити цей бардак,
З очей потрібно зняти шори.

Усі вони завада для держави,
Це Путін різко ставить як вину,
Щоб ми ліквідували всяких «правих»,
Тільки тоді закінчить він війну.

П. Н.

03.09.2015 р.

---

⁷⁸ Партія «Укроп».

⁷⁹ Мінські переговори.

Размышление Тирана⁸⁰

Как близнецы сиамские, мы вместе,
Скелет, сосуды – это одно тело!
Но голова второго захотела,
Их разделить – плохие вести.

Так это трудно, говорят спецы,
Все нужно резать по живому,
При этом жизнь спасут второму!
Скорей всего, погибнут близнецы...

Один из них вдруг захотел свободы,
Не думая о брате, – эгоист;
Похоже, был он анархист,
Хотел перехитрить природу!

Вот так и мы сегодня делим тело
Страны великой, что срослась довольно,
Но разделить ее – это так больно,
При этом если делать неумело...

Людские судьбы и народов
Ломать и разрывать по-зверски –
Как это плохо, подло, мерзко,
Это творить способны лишь уроды!

И стал я против этого злодейства:
Сам взбудоражил целую страну,
Начав эту гибридную войну
Вместо родства великого семейства...

---

⁸⁰ В. Путин.

Смириться я не смог при мысли о деленьи,
Что прадед наш – град Киев – отойдет,
Великая Россия не поймет...
И будет звать, бесспорно, на спасенье!

П. Н.

07.01. 2016 г.

Притон олігархів

Зібралась негідників згряя,
Сидять кровопивці одні,
І дурника більшість валяє,
І справи вчиняє брудні.

Негідник-вожак⁸¹ виступає –
Тлумачить закони якісь,
Підтримати їх вимагає –
Із залу кричать йому: «БРИСЬ!».

Піднявся один кровопивця,
Негідника-жертву схопив
За я...я, можливо, сказився,
Кінцівками в пузо лупив.

І зал заревів... Бійка... Крики...
Вже й жертви лежать. Ще живі...
Скрізь видно розідрані пики,
Повсюди підлога в крові...

Нарешті затихло, і жертви
Зализують рани... Тепер,
На щастя, не знайдено мертвих
І після ніхто не помер...

Всі знають про цю колотнечу,
Про цей наддержавний притон.
Це клуб олігархів. До речі,
Їх всіх захищає закон⁸².

П. Н.

17.02.2016 р.

---

81 А. Яценюк.

82 Закон про недоторканність.

На лінії вогню

Москва, Кремль. Кабінет Президента. В. Путін, В. Сурков, С. Шойгу розмовляють про стан справ в Україні.

В. Путін

Что о Хохляндии сказать...
Весь мир базарит... Нам – упреки...
Бандер мы будем убивать...
Эта война им выйdet боком!

В. Сурков

Они всю технику загнали,
Мы им искали рынки сбыта.
То есть мы их разоружали,
Все в пользу нас, бесспорно, скрытно...

У них вся армия – базар.
Все руководство там ворует
И наворованным – торгует,
А в спросе вот какой товар:

Любые танки, самолеты,
Радары, «ЗУРС-ы», «калаши⁸³»
Системы «Град» и вертолеты –
Все продавали «патриоты»
И получали барыши...

Миллиарды западных валют
Вложили в мраморные стены,

---

⁸³ Автомат Калашникова.

Творили, как в царей, уют,
Их не пугали «злые» цены...

Вложили в банки зарубежья,
Чтобы народ страны не знал.
Они всегда были «безгрешны»,
На самом деле – «криминал».

С. Шойгу

Их генералы дачи строят –
Куда Ливадии ровняться...
В таких делах они «герои»,
Умеют доблестно «сражаться»!

В. Путін

Те генералы – наши люди,
На них мы можем положиться,
И воевать они не будут...
Сейчас им важно притвориться...

Войска хохлов – то нищий сброд
Раздетый и голодный.
Живет в донецких краях скот,
Зато теперь свободный...

Стрелять им Запад не дает...
Приказ... Связали руки⁸⁴,
Еще бы им закрыли рот,
Этим бандерам, сукам...

---

⁸⁴ За Мінськими домовленостямі.

Переговоры... Минск... Пусть дремлет...
И не тревожит он меня...
Но мы оставим эти земли,
Пока на линии огня!

П. Н.

29.05.2016 р.

З 22.05. по 29.05.2016 р. в зоні АТО загинуло 14 наших
воїнів.

Ново-Огарьово. Заміська резиденція Президента Російської Федерації Володимира Путіна. У кабінеті – В. Путін і його помічник, він же радник – Владислав Сурков. Розмова стосується подій, що відбуваються в Україні.

В. Путін

...Он мне все планы поломал,
Не дал мечте свершиться...
Включить в работу криминал –
На это я не мог решиться...

Его «убрать» – не так-то просто.
Он осторожен! Он умен!
Не хватит даже моей злости,
Чтобы сорвать такой «бутон».

Он патриот этой страны,
Он охраняет ее корни.
Его дела во всем видны,
Он явный лидер там, бесспорно.

Культуры слой хранит он строго!
Его детище – ТСН⁸⁵.
А Приватбанк... Уж очень много
Отдает армии... Нацмен!

Сначала стычки это он
Содержит войско добровольцев –
Защита Юга... Регион...
Все это Игорь Коломойский!

---

85 Телеканал 1+1.

Он молча делает все это,
Не афиширует себя.
Его, казалось, будто нету.
О нем газеты не трубят...

А Порошенко – он другой,
Он платит мне налоги⁸⁶,
Он не ругается со мной,
Не судит меня строго...

Хохлам формально – Президент.
(Это такой чиновник.)
Да, он отличный бизнесмен
И старины поклонник.

Все прячет деньги по офшорам –
Стране не дал он ни фиго
И, как дорвавшийся обжора,
Грызет сам жадно «Пирога».

На Банк⁸⁷ поставил он подругу⁸⁸,
Партнер по бизнесу она,

И их дела крутились вьюгой –
Пустой осталася казна⁸⁹.

Они теперь, как попрошайки,
Все просят деньги у Европы,

---

⁸⁶ Йдеться про кондитерську фабрику «Рошен» в м. Липецьку РФ, що належить особисто Порошенкові.

⁸⁷ НБУ

⁸⁸ В. Гонтарєва.

⁸⁹ Унаслідок потрібної девальвації гривні.

Но там узнали эту шайку –
Скорей дадут пинком под ж...

Внедрив коллекторские банды,
В стране он создал беспредел,
Это страшней, чем продотряды⁹⁰
(Товарищ Сталин их имел).

...Он создал клан новых господ,
От них стране только убытки,
И олигархам свой народ
Позволил обдирать до нитки.

Они ограбили страну.
Их декларации⁹¹ – то крохи,
У них желанье – обмануть
Народ, чтобы лизал им ноги.

Жильцов лишают их квартир
За неуплату коммуналки;
Страна походит на сортир:
Кругом лишь свалки, свалки, свалки...

Сам Президент – то бизнес крупный!
С ним сто компаний на счету⁹²
У разных странах недоступных,
Он не подвел еще черту!

---

90 Продзагони експропріювали хліб та інші продукти, худобу в населення України в 30-х рр. ХХ ст., що спричинило тотальний голод у 1932 – 1933 рр. (7 – 10 млн загиблих).

91 Електронні декларації вищого керівництва України.

92 104 компаній.

В. Сурков

Чего добились сменой Витьки^{93?}
Народ в три раза стал бедней.
Жизнь для простых – да, это пытки,
И с каждым годом все трудней...

В. Путин

А мы добавим... будет страшно...
Народ не выдержит его.
Эта возня будет напрасной –
Мы не упустим своего!

...Не объявлял ему войну.
И он мне взаимно тоже...
Играем в прятки... Но вину
Мы на него положим...

П. Н.

28.06.2016 р.,

День Конституції України

---

93 В. Янукович.

ЕПІЛОГ

Він⁹⁴ вкинув в пекло Україну,
Для згуби запросив чужинців⁹⁵,
Перетворивши все в руїну,
Пересваривши українців.

Міста на Сході в мертвім стані,
Руїни-села – в бур'янах,
То «старший брат» їх так споганив,
Там смерть пильнує на ланах.

Бо кожний лан – то мінне поле,
Там ночі світяться від «Градів» –
Все це лягає тяжким болем
На кожную душу, на громаду.

Там, на Донбасі, в мокрих норах,
В грязюці від дощу і снігу,
Сидять бійці голодні, хворі
І гинуть, ворогам на втіху.

Їх матері за дітьми плачуть,
Хоронять стільки безіменних,
А влада ніби і не бачить.
Це вібувається щоденно...

...Судити зрадника⁹⁶ непросто,
Він рабськи служить москалям,

---

94 В. Янукович.

95 Лист В. Януковича В. Путіну.

96 В. Янукович.

Він повний ненависті, злості,
До нас сліпий, до наших драм...

А з ним прислужників⁹⁷ багато,
Що грабували Україну,
А тепер служать вони кату –
Готують путінську доктрину.

Уже тепер сучасна влада
Торгує тайно з ворогами –
У їхні банки робить вклади,
Рішаючи його програми...

Європі ця брехня набридла,
Америка не вірить теж:
Росія їх цікавить, видно,
Від неї більше щось візьмеш...

Вітчизну душить її влада⁹⁸.
З'їда корупція усе:
Вона сидить в Верховній Раді,
І Президент її везе...

П. Н.

11.12.2016 р., м. Київ

---

⁹⁷ Частина уряду Азарова та народні депутати Партії регіонів.
⁹⁸ України.

ОБВИНЕНИЕ БЕЗ НАКАЗАНИЯ

Эти мерзавцы Украину
Хотят избавить от старух
И стариков наполовину,
И это правда, а не слух...

С них за жилье дерут три шкуры.
Там медицина – это смерть.
Их пенсия – смеются куры:
Им даже не за что поесть...

Бежит в Россию молодежь,
Кто похитрее – тот на Запад;
В такой стране не проживешь,
Скорее будешь сосать лапу...

В этой стране – богатой очень
Потенциально – жить нельзя!
Там действуют законы волчьи,
Там дрессируют обезьян.

Зато помещикам там царство!
Там олигархам – просто рай!
Да, возродили они рабство –
Их «демократия», считай...

Эти мерзавцы Украину
Уже отдали как залог,
А там растянет ее рынок –
Вот таким вижу я итог...

*П. Н.
24.02.2017 г.*

МАФІЯ УКРАЇНИ

Безсмертна мафія ця влада,
Жадоба в неї – меж нема.
Там лиш перевертні і гади,
А для народу – то чума.

Всю революцію⁹⁹ вандали
Перекрутили. Скрізь брехня.
Народ ще більше обікрали,
Його обдурюють щодня.

Навіть тепер, коли війною
Терзає ворог рідний край,
Злочинна влада з ним торгує,
На людській крові робить рай...

Бо влада ця – то бізнес темний.
Бо влада ця – продасть усе.
Ось вона візьметься за землю,
Яка прибуток принесе.

Продасть найкращі чорноземи
І навіть цвинтарі продасть.
Ліси поріжуть ці скажені...
Сучасна влада – це напасть.

Багато банків України
Належить вічним ворогам¹⁰⁰,

---

⁹⁹ Революція гідності 2014 р.

¹⁰⁰ Росія.

Уже тепер – наполовину
Завдяки нашим главарям.

А Приватбанк вони скрутили –
То просто рейдерський захват
Пані Валерія¹⁰¹ вчинила,
Підмогу їй надав гарант¹⁰².

В Центральнім банку сидить сука
І з ним країну продає,
У них обох криваві руки:
Донбас¹⁰³ прибуток їм дає.

Безсмертна мафія при владі.
Від неї горя зазнаєм.
Пора проснутися громаді
І повернути все своє...

П. Н.

07.01.2017 р., Черкащина

---

101 В. Гонтарєва.
102 П. Порошенко.
103 АТО.

На цьому хотів поставити крапку. Та раптом відбулись такі події, що я не міг залишитися осторонь. Це велика трагедія – підбив основного арсеналу біля м. Балаклєї Харківської області; драматичне убивство екс-депутата Думи РФ Д. Вороненкова в Києві 23.03.2017 р.

Москва, Кремль, кабінет Президента. Присутні – Путін, Шойгу, Сурков.

Робоче питання – стан подій на донецькому напрямку, організація роботи в тилу противника. Розвідка повідомила, що постачання українських військ боеприпасами на 80 % здійснюється із арсеналу, що в Балаклєї, Харківська область. Путін, уважно вислухавши Шойгу, відразу поставив йому завдання.

В. Путін

Склады те со снарядами – взорвать,
Нам беспилотники помогут это сделать,
Тогда хохлам не будет чем стрелять...
Сергей! Займитесь этим делом...

Чернобыль ловко сделали тогда¹⁰⁴,
Для нас теперь это куда важнее!
Играем в кошки-мышки, господа,
Так постепенно мы их одолеем...

Донбасс мы отдадим когда-то,
Но прежде заберем оттуда все.
Его разрушим до последней шахты
И даже рельсы, шпалы увезем!

---

¹⁰⁴ Пожежі в Чорнобильській зоні у квітні 2015 р.

Взорвем поселки, фабрики, заводы –
На тыщу лет им станет разгребать...
Оставим сопки от пустой породы¹⁰⁵,
Они Донбасс им смогут нагадать...

Пусть там кругом полынь-трава растет
И водятся повсюду волчьи стаи;
Душить всегда мы будем этот род,
Пока он вовсе не растает!

П. Н.

17.03.2017 г.

---

¹⁰⁵ Терикони.

Ново-Огарьово. Путін, Сурков. Путін запитав у свого помічника, як той оцінює факт переїзду в Україну экс-депутата Думи РФ Вороненкова, його співпрацю з українським керівництвом у часи міждержавного протистояння. Вороненков-бо знає дуже багато державних таємниць!

Сурков радить через Інтерпол домогтися видачі останнього Росії. Він добре знав Вороненкова (їхні дружини приятелювали) і розумів, що Україна ніколи не видасть його.

Путін спочатку помовчав, а потім висловив свою незгоду: «Не желаю, чтобы международные органы занимались внутренними делами России. Мы сами в состоянии решить этот вопрос».

В. Путін

Предателей мы будем убивать
Без колебаний и без сожалений.
Так требует Россия-мать
Ради грядущих поколений.

Ни чин, ни слава, ни заслуги
Спасти не могут от суда¹⁰⁶
Ни гения, а ни воруго –
Казнить изменника всегда...

Вороненков – моего круга,
Он очень, очень много знал
И его милая подруга¹⁰⁷
(Была мне раньше идеал).

---

106 Таємна ліквідація – убивство.

107 Марія Максакова – солістка Маріїнського оперного театру, экс-депутат Думи РФ.

Терять – так все и без остатка...
Отдать так просто – я не мог...
По-государственному – кратко...
Пускай меня осудит Бог...

Другим наука и какая!!!
Люби отчизну и свой дом.
Когда к врагам перебегаешь,
Учти, что ждет тебя потом...

П. Н.

23.03.2017 р.

23.03.2017 р. в центрі Києва вчинено замовне вбивство колишнього депутата Державної думи Росії Дениса Миколайовича Вороненкова.

Охоронець загиблого тяжко поранив убивцю, і той незабаром помер у лікарні. Сам він вижив, хоч і зазнав значних тілесних ушкоджень.

Денис Миколайович разом із 39-річною дружиною Марією Максаковою – екс-депутаткою Думи Росії, відомою солісткою Маріїнської опери (м. Санкт-Петербург) і їхнім сином Іваном у жовтні 2016 р. переїхали в Україну, отримали громадянство і політичний притулок.

Для України Вороненков був важливим свідком у судовій справі президента-утікача В. Януковича, який офіційно попросив Путіна ввести війська в Україну.

На жаль, ні СБУ, ні внутрішні силові органи не зуміли зберегти, захистити цю людину – цінного свідка в цій та багатьох інших справах. Їх можна назвати одним словом – нездари.

Основним замовником цього вбивства були таємні служби Путіна, сам Путін. За менш вірогідною версією, це могли бути вірні люди Януковича або керівництво України, значна частина якого є прокремлівською – з далеким прицілом на майбутнє.

Поховали Вороненкова в Києві. Його дружина М. Максакова із сином залишаються в Києві, без сумніву, тепер з охороною.

Горе Марії¹⁰⁸

Его я искренне любила.

Он милый, умный и простой.

---

108 Марії Максакової.

В его душе такая сила!
Он справедливый, волевой.

Как солнцу, радовался сыну...
Меня любил еще сильней.
Мы перебрались в Украину –
Не стали жить в такой стране,

Где ложь, обман и царство власти,
Где угождать всегда царю...
Везде коррупция – ненастье –
Страна террора и воруяг...

А Украина – здесь свобода,
Тут стали вольно мы дышать...
И тут нашли его уроды,
Решили подло так убрать...

И я, разбитая, теряюсь,
Не знаю, как мне жить теперь.
Домой, на жаль, не возвращаюсь:
В Россию мне закрыта дверь...

Мы будем здесь, на Украине,
Скорей всего, что до конца.
Денис в душе. Он в нашем сыне.
Сын – продолжение отца...

Мне очень жаль мою Россию,
Эту великую страну,

Где люди вовсе не плохие,
Но их он¹⁰⁹ подло обманул.

Когда сынок наш станет взрослым,
Дай Бог, изменится страна
И мы Всевысшего попросим,
Чтобы убрался сатана.

И эти два родных народа
В согласьи, в мире станут жить.
И станет там, как тут, свобода,
И дружбой будут дорожить.

П. Н.

26.03.2017 р.

---

109 В. Пугін.

Крізь сльози засмійся...

(поезія різних періодів)

Зима пришла

В свои права вошла зима.
Уже давно замерзли лужи.
Все падал снег... а лес дремал,
Он не боится зимней стужи.

Дремают в белых шубах ели,
Дубы угрюмые стоят.
Березки вовсе побледнели,
Поникли ветвями, грустят.

Порхают меж ветвей синицы,
Покой нарушил дятла стук:
Он, работяга, свык трудиться –
Долбит упорно старый сук.

След на снегу – то прыгал зайчик,
Трусишка, прятался в лесу...
Следы петляли. Не иначе
Он путал хитрую лису...

...Теперь кругом бело, бело...
И на полях белый ковер...
Село... Все снегом замело,
И романтичней стал наш двор...

Под горкой – домик. Стог соломы.
Сарайчик рядом невелик.
А во дворе – веселый гомон:
Среди детишек – снеговик...

...Зимою воздух свеж и чист.
Мороз-туман плывет с рассветом,
А восход солнца превратит
Снежинки в жемчуг, самоцветы.

Она, зима, не увяданье –
Она, как сон, мир ободрит
И живым соком напоит,
Чтобы весне дать процветанье...

П. Н.

02.01.1967 г.

Планете

Что-то писем не пишешь – не видно...
Ты, наверно, забыла меня.
И за все мне до боли обидно,
Что я счастье на дело сменял...

Вот решил написать пару строчек,
Может даже, ты их не прочтешь...
Пусть все будет тогда между прочим,
Если сердцем меня не поймешь...

***

Мы умчали межзвездной ракетой,
Поселились в созвездьи Мечты.
Тут есть тоже жилые планеты,
Тут есть даже живые цветы.

Мы живем на огромной планете.
Есть тут горы, озера, моря;
И другое здесь солнце нам светит,
В небе звезды другие горят.

А растительный мир – многогранный:
Много разных животных чудищ,
Полны жизнью моря, океаны,
Бесконечное множество птиц...

.....
.....
.....
.....

Да, мы слышим порой позывные –
Их в эфир посылает Земля.
И светила блестят голубые,
Голубым своим светом маня.

То, что было нам сказкой когда-то
И о чем мы мечтали с тобой,
Стало болью такой непонятной,
Стало нашей разлукой немой.

А эфир наполняется свистом –
То сигналист планета Земля
И, как мать, сердцу каждого близкая,
Вдохновляет детишек – землян...

Проплывают миры надо мною.
Мчится время, века хороня.
И живу я мечтой неземною,
На Земле лиш частица меня.

На краю я Галактики где-то;
Звездный мир – бесконечность миров.
Но к тебе, голубая планета,
Сохранил я навеки любовь.

Может, случай еще непонятный
Меня снова вернет в мир земной.
Сколько счастья. Родные объятия –
И я снова, Планета, с тобой.

Где-то в сердце теплится надежда,
А желанья мои не объять...

Во Вселенной, пространстве безбрежном,
Нелегко мне планету догнать...

Но со мной ты, родная Планета,
Ты моя миллионы лет.
Посылаю со скоростью света
Новогодний сердечный привет!!!

П. Н.

20.12.1965 г., ВАР

Жди меня

Жди меня и верь, как прежде,
Чтобы ни случилось,
Чтобы вера и надежда
В сердце сохранились.

В любом деле, где бы ни был,
Ты со мною вечно,
Друг мой нежный и любимый,
Милый и сердечный.

Дорожу только тобою,
Верю безнадежно
И мечтой живу одною:
В мире все возможно...

Я тебя терзаю, мучу,
Обещаю много,
А как только важный случай –
Снова в путь-дорогу.

Знаю, что тебе так больно,
Без меня устала
И в душе кричишь: «Довольно!» –
Терпела немало...

На глазах твоих слезинки,
Как сейчас, я вижу.
Сам я стал большим ребенком,
Себя ненавижу...

Но, однако, мы будем вместе,
Чтобы ни случилось.
Потерпи и жди известий,
Коль не разлюбила...

П. Н.

24.04.1966 г., в пути...

Здесь тебя нет

Здесь тебя нет. И все осиротело.
И белый свет какой-то не такой,
И люди мрачными мне кажутся порой,
И тяжелее я берусь за дело...

Как осень грусть природе навевает,
Ее венчает золотой косой,
И ты мне грустью душу наполняешь,
Друг мой родной...

Подруга милая, мое ты вдохновенье,
Моя любовь, и радость, и печаль,
Тебя насколько проглотила даль?
Тебя я жду, как солнца, как спасенья...

Когда твой образ вспомню, дорогая,
Я мыслями с тобою говорю,
От счастья плачу, радуюсь, рыдаю.
За то, что ты в душе – судьбу благодарю.

Закрыв глаза, шепчу я имя дорогое
На тысячи тонах, как музыка оно,
Как самое блаженное вино,
И терпкое, и сладкое, хмельное...

Здесь тебя нет. И все осиротело.
И белый свет какой-то не такой.
Для меня все на свете почернело,
А сам я стал почти полубольной...

П. Н.

19.08.1969 г.

Невідісланий лист матері...

Здрастуй, Мамо! Рідна моя нене.
Неспокійне серце твоє жде,
Як завжди. Піклуєшся про мене.
Ждеш, що син до тебе ось прийде.

Хочеш знати, в чім мої турботи,
Що листа не в змозі відписати,
Не спішу додому, до роботи,
Що тобі пора допомогать...

Пишеш ти, що є дочка в сестрички,
Що її назвали, як тебе.
Ти бабуся! Дивно без привички...
Непогано брат в сім'ї живе...

Радий, мамо, що у вас все гарно –
На душі полегшає мені.
Та буває боляче і хмарно,
Що один живу на чужині...

Про відпустку, пам'ятаєш, влітку
Я тобі про неї говорив,
Мов троянду, мов чарівну квітку,
Я її, мов сонце, полюбив.

Був щасливий. Сонечко світило...
Та від щастя сліпнуть... Боже мій...
«Сонце» мене зовсім не любило:
Простуватий... Бідний... Не такий...

Я узнав. Нема мені спокою –
У душі обірвана струна.
Ти кохала? Що було з тобою,
Коли тата відняла війна?

Я в лікарні. Та мені не спиться,
Кров у скроні молотом стучить.
Ніч приходить – знову зірка сниться,
І душа болить, болить – кричить.

Щось нема покою у мікстурі.
І зійшовся світ в ній недарма:
То ж такий я дурень по натурі,
Що рятунку іншого нема...

Ти не плач, коли листа одержиш,
А мені ти, матінко, пиши.
Я вернусь додому, сльози стерши,
Може, стане краще на душі.

Я прийду, як Дід Мороз, снігами,
І назустріч вистрибне Граніт.
Як завжди, щасливими сльозами
Стрінеш ти мене біля воріт...

Будь здорова, мамо, моя нене...
Ти пробач, що рідко так пишу.
Ти у серці. Завжди біля мене...
Я тобою вічно дорожу...

П. Н.
1967 р.

Повернення

(Фрагмент із поеми «Прем'єра пісні»)

Крізь сльози засмійся, знедолена доле.
Я на крилах тебе підіймав.
Крізь війну я пройшов, повернувся з неволі,
За тебе зі смерю завжди жартував.

Крізь багнети війни, ріки крові й пожежі,
Я пройшов через смерть, що стрічала завжди;
Певно, вірне кохання, велике – безмежне
Мені сили дало, врятувало з біди...

Повернувся я знову до тебе, мій краю,
До славетних лісів і широких долин,
Чарівніших за вас я на світі не знаю.
Я щасливий до сліз. Я тепер не один...

Знову ранок встає. Чути співи пташині.
Над долинами сивими тане туман.
От і сонце зійшло. Крутогорбі вершини,
Мов верблюдів-гігантів стоїть караван...

Внизу річка шумить водопадами грізно
І на сонці блищить між долин.
Чуєш, земле моя! Чуєш, Мамо-Вітчизно:
Повернувся до тебе твій син!

*П. Н.
1972 р.*

Возвращение

Оставил шум я городской,
Красоты парков и проспектов,
Вернулся снова в край лесной
Моего «сказочного» детства.

Здесь понял смысл я родной речи,
Здесь радость жизни испытал.
Любовь свою здесь искалечил,
Здесь даже дважды умирал...

До слез знакомо мне все с детства.
Здесь моя молодость прошла.
Здесь сколько радостей и бедствий
Моя душа перенесла?

Под небом чистым и лазурным,
Среди лесов, среди полей
Я рос мальчишкой «нецензурным»,
Рос полудико, без людей...

Меня природа воспитала,
И была мне она как мать:
Меня журила и ласкала,
Мир научила понимать.

Забыв свой край, долго блудил,
Пытаясь встретить где-то счастье...
Но счастья я не находил,
Не смог со счастьем повстречаться...

И вот тепер опять, как в детстве,
Синева неба надо мной...
Мой край родной, здесь столько бедствий
Я перенес вместе с тобой.

П. Н.

Осень 1965 г.

Тост

Прошел я много, много верст,
Прошел и пережил немало,
И этот поднимаю тост
За то, что здесь, в душе моей, осталось...

А прошлое как больно вспоминать –
Оно ушедшее навеки.
Кто может душу угадать
В любом последнем человеке?

Кто боль в ней вызвал? Кто посеял зло?
Кто счастье погасил в ней на рассвете?
И почему так в жизни не везло?
Кто виноватым был, и кто за все ответил?

Я пью за справедливость на Земле,
Что ее все же восстановят люди,
Что совесть человечья не умрет во мгле...
Что в ней опять кто-то рассвет пробудит...

*17.05.1961 г., Дн-ск,
после КГБ*

Осень

Эх, осень!..Туманы... и мокро, и сыро...
Морося, дождик лижет асфальт.
И я у окна за бутылкой кефира,
На сердце и грусть, и печаль...

Гляжу я в окно, как вода ручейками
Стекает на мутном стекле...
Как липкие листья скользят под ногами
Спешащих прохожих... Все тонет во мгле...

Затянута жизнь пеленою тумана,
Сам жизнью проклятой убит...
И стонет душа – мучит старая рана
И день ото дня так болит...

Гляжу я в окно... Просветления нету.
Становится гуще туман.
Наверно, надолго затянет планету?
Всевышний! Пошли ураган!

П. Н.

25.10.1966 г., Дн-ск

Луна

Теперь я многое забыл,
Но было время – я любил...
Взволновано назад гляжу,
Но что ушло – не воскрешу...

Ушли из жизни Вы моей,
А я – из Вашей. Но светлей
Не видел в жизни больше дней
И майских радостных ночей.
Там нас волшебница Луна,
Серебря, тайно освящала,
Она меня, как сон, ласкала,
Луна, луна!
Неужто с неба ты упала?
Или ты помнишь вечера,
Что были, кажется, вчера,
Где ласка губ. Где сердца трепет...
Где в роще трели соловья...
Но ты не хочешь мне ответить,
Скажи же где любовь моя?
Та, кого чтил я несравненной,
Та, кем поныне дорожу,
Та, кто нежней во всей Вселенной,
Та, кого вновь не нахожу?..

П. Н.

25.03.1963 г., ДИИТ,

г. Днепрпетровск, Р. Г. Ю.

Тишина

Тяжело. На сердце беспокойно.
Город спит. Меня сон не берет.
Почему душе моей так больно,
Что ее так мучит и гнетет?

Что туманит разум и сознание,
Нет покоя почему-то мне,
И зачем душе моей терзанья,
Словно черти смалят на огне...

Ты одна надежда на спасенье,
Ты меня от мук освободишь.
Ты придешь и, словно день весенний,
Теплою улыбкой наградишь...

Ты придешь – и будет много света,
Будет много радости, тепла,
А сейчас откликнись, где ты, где ты...
Ты все мое счастье увезла...

Тяжело. На сердце нет покоя.
Я один, и ночь темна, темна...
Тикают часы над головою...
Раздирает душу тишина...

П. Н.

Октябрь 1969 г., г. Киев

Письмо

(из Сибири)

Ты пишешь мне: не скучно ли бывает?
И как Сибирь? Как здесь теперь живут?
И грусть тебя порой одолевает –
Все реже письма от меня идут.

Скучать мне некогда. Но грусть бывает часто,
Ведь я один – подруги рядом нет.
А сколько теплоты и сколько счастья,
Когда твой распечатаю конверт...

Как здесь живу и чем я занимаюсь?
Мои дела и планы наперед?
Одно отвечу, в чем не сомневаюсь,
Что вряд ли вместе встретим Новый год...

Я знаю: ты скучаешь вечерами,
Читаешь письма, что писал давно...
Меня ругаешь... Чаше ездешь к маме...
Как я советовал – одна идешь в кино...

P. S.

У нас сейчас весна. Кругом ручьи журчат.
Тайга проснулась. В утра раннем свете –
Вдали вершины гор... Да, край здесь не почат,
И мы в этом краю еще точно как дети...

...Внизу течет река – красавица – слов нету,
Крутые берега ее в гранит одеты;

Над ней шумит тайга – внушительно и строго,
Но скоро навека ей преградим дорогу.

И будет море здесь. И будет даже город,
И тысячи огней осветят тайгу вскоре.
И будут здесь цветы не хуже, чем на Юге,
И сбудутся мечты – мечты моей подруги!..

П. Н.

1965 г., Сибирь

Сон

Шалений жар душі погас,
І не повернеться минуле.
Лиш дивний сон чарує нас
Казковим щастям, що заснуло...

Південний вітер шле тепло,
Птахи з весною прилітають.
Весна у птаха під крилом;
Щасливо пролісок моргає...

* * *

Багато раз мінялись зима – літо,
Не раз міняло поле кольори,
А сонце як світило, так і світить
І знову й знову сходить з-за гори.

До скронь твоїх торкнулась сивина;
Вже перше листя з дерева злітає...
Як роки мчаться... Чуєш, старина,
Зима холодна десь на нас чекає...

Та що боятись сивої зими.
Ще рання осінь... Тільки працювати...
Весною поле засіваєм ми,
Щоби на осінь убирати...

О дивний сон, солодкий ніжний дим,
Що наша пам'ять зберігає:
І ти себе побачиш молодим,
І тобі біль про дещо нагадає...

П. Н.

Березень 1974 р., Київ, Пуща

Мамі

*Присвячено моїй мамі,
всім матерям-удовам та дітям-сиротам часів війни*

Роки летять, мов журавлі, за обрій
І сіру осінь крилами метуть.
Усі проходять – добрі і недобрі, –
І їх руками не зловить, як ртуть...

Вони зникають в сивій далині...
А де ж ті руки материнські теплі
В цупких мозолях? Все як уві сні –
Ви рятували нас у повоєннім пеклі...

Далеке затуманене минуле,
Що десь тремтить на грані забуття:
Війна в дитинстві... І ворожа куля –
Без батька залишилося дитя.

...Кругом заграви – то горіли хати
І поле після бою... На снігу,
Немов снопи, лежать німі солдати,
І віхола гуляє по степу...

...І все-таки знайшли ми свого батька:
Вже мертвим схоронив його солдат,
Старанно завернувши в плащ-палатку,
В окопі, як велів комбат.

А потім написав де саме.
Поїхавши, знайшли ми татуса...

Дісталось досить горя нашій мамі,
Не стане слів, щоб все те описать...

...Була весна. На спині піт солоний.
Ярмо я пам'ятаю і батіг.
І маму нашу на далеких гонах,
А поруч по стерні я босий біг.

Такі тяжкі ті повоєнні роки,
Розбиті ноги на сухих грудках –
То у життя були найперші кроки,
То мозолі криваві на руках.

Ти нас для краю рідного ростила
І свою душу всю нам віддала,
Ти Україну, як і нас, любила,
Із чистим серцем в інший світ пішла...

Твій добрий голос чую, моя нене.
Твій погляд ніжний – я під ним іду
В дороги дальні і діла буденні
І, думаю, тебе не підведу...

П. Н.

30.09.1995 р.

Побутові пригоди

(із побуту українського села
60-х років ХХ століття)

Поросята

Дід Омелько рано-рано
Пішов пішки до Вільшани
Поросят малих купити,
Щоб своє сало ростити.

Вже сіріло. Шум базару,
Море різного товару.
Де цибуля на прилавках,
Там відразу видно давку.

Там же видно різні злаки:
Он баби торгують маком
І насінням гарбузовим,
Далі – буряком столовим.

Он молочні йдуть ряди,
І посунув дід туди:
Сир, сметана, масло, яйця,
Молока – можна купатися.

Далі м'ясо всіх сортів.
Купиш все, тільки б хотів:
Тут телятина, свинина
На биточки, черевина,

Кури різані, індики...
Вибір, бачите, великий.
Живі: гуси, поросята,
І корови, і телята,

Є індики, і качки,
І півні, і курочки...
Дід оглянув весь базар,
Свій шукаючи товар.

От він, врешті, зупинився,
На товар свій подивився,
Потім довго торгувався,
На п'ятірку не здавався.

Щоб п'ятірку розділити –
Могорич рішили пити:

Самогон, цибуля, сало
(Правда, хліба було мало) –
І Омелька розібрало...

* * *

Довго йшов старий до хати –
По степу прийшлося блукати...

У дворі стара чекала,
В очах вогники блищали...
– На, Параско, твоє сало...
Купив двоє, чи не мало?
Майже підсвинків купив,
А з удачі їх прилив...
До мішка стара припала...
Потім зблідла, ледь не впала:
Що за диво, що те «сало»
По-собачому скавчало...

– Чуєш, дурню ти старий,
Я ж просила: не пий.
Що ж ти, йолопе, приніс, –
І дала йому під ніс.
– Чи не вилізло тобі, –
І вліпила по губі.
– Це ж звичайні цуценята, –
Стала діда лупцювати...
Дід – тікати навкруг хати,
А Параска – доганяти.
А тим часом цуценята
З мішка стали вилізати,
Тож Параску наздогнали
І їй ногу покусали...
Стара хлипає від болю,
А Омелько їй:
– Доволі...
Сльози всі твої до спини –
Це ж породисті тварини...

П. Н.

1964 р., с. Вільшана, Черкащина

Як Іван налякав тещу...

У Вареника Івана
Жінка ніби непогана,
Але теща дуже клята:
Любить зятя «попиляти»...

Коли йде Іван з роботи,
Він і випити не проти,
До чайної забігає
І частенько випиває.
А чайнує там Людмила –
Кароока жінка, мила.
Біля меду, немов бджоли,
Липнуть грішники навколо.
Вона справно знає діло
І частує всіх уміло.
Поверх плану вона має
І себе не забуває...
Непомітно, по маленькій
Нализавсь Іван гарненько:
Аж на дворі темно стало –
Так Івана розібрало.
Ледве йде Іван додому,
Веде стежечка знайома...
Тільки він зійшов з порога,
В хаті враз знялась тривога:
– А, з'явивсь, – стара бурмоче,
З рота піна аж клекоче,
Страшно витріщила очі,
Мов Івана з'їсти хоче.
І пішло... Одне за друге...

Іван бачить – діло туге.
– Перестаньте, ви, зарази,
Не стерплю я ці образи,
Так набридло з вами жить...
Що ж, мені зовсім не пить?
Заробив і п'ю, прокляті...
Доки будете пиляти?
Завтра кінчу я з собою,
Клянусь цею головою...
Більше він не став кричати,
Геть сп'янілий, пішов спати.

* * *

От і ранок. Сонце встало.
Іван теж піднявсь помалу.
Голова чомусь боліла,
Похмелитися хотілось.
Подивився він навколо,
Потім підійшов до столу:
Ні сніданку, ані чарки
Не залишили кухарки.
Теща й жінка, видно, зранку
Не готовили сніданку,
Що було, то те поїли
Й на роботу поспішили.
– Ох і вражі баби, кляті...
Що ж, мені голодувати?
Ну, стривайте... Вас провчу
І «пиляти» відучу!
Одна мить – і в руках пилка,
Кілька хвиль – у столі дірка.
Знизу голову просунув –

Все гаразд. Він виліз. Сплюнув...
Зробив виріз в скатертині,
А потім поліз до скрині:
Самогон лежав на дні,
Замотаний у сукні.
Тож, попивши самогону,
Дістав фарбу він червону
На полиці у коморі,
Що була не на запорі,
І розлив на скатертину,
Немов кров... Наче загинув...

* * *

...От і вечір над селом.
Чути лемент за кутком.
Йдуть колгоспники з роботи,
Дома їх ще ждуть турботи...
...Хвіртка двору зарипіла –
Теща хутко відчинила.
В сажі свині так кричали,
Наче сало з них здирали.
Пес Бровко ланцюг тягав,
За день з голоду охляв.
Теща й жінка йшли до хати,
Щоб Івана знов пиляти...
Теща двері відчинила,
На порозі зупинилась:
Де ікони у куті,
Перед нею на столі,
Злитім кров'ю, що блищала,
Голова людська стояла...
Очі повністю відкриті,

Все лице кров'ю залите.
Та це ж зять, вона пізнала.
Тещі мову відібрало.
Очі зятя страх дивились,
Мов над тещою глумились.
І збрала стара сили
Очі «мертвому» закрила...
Голова враз засопіла
І зубами заскрипіла,
Потім гавкнула щосили,
Свої очі знов відкрила.
Стара ойкнула, упала...
Її, бідної, не стало –
Богу душу віддала,
На той світ за мить пішла...
Бідна жінка – ледве в хату,
Що могло її чекати?...
– О Іване... Мамо... Боже...
Мить – і неприємна тоже...

* * *

...Суд іде. Суддя суворий.
А Іван – сидить мов хворий.
Суддя, свідки виступали,
Врешті слово йому дали.
– Судді, люди – громадяни!
За що судите Івана?!
Все життя я мирно жив,
Грішний – випити любив,
Але ж тещі, ані жінки
Я ні разу не побив,
Хоч частенько допікали

І живцем мене пиляли,
Я ж на тещу гавкнув тільки...
І набрався лиха стільки...
Всі зяті про це щоб знали,
Тещ своїх щоб не лякали.
Тільки гавкнеш жартома,
Знай, що жде тебе тюрма.

П. Н.

1971 р., Київ, Пуца

До бугая

*(На основі реальних подій,
що відбулись на Житомищині)*

Михайло був гультяєм,
Та всі ми його знаєм:
Високий та красивий,
Смаглявий, чорнобривий,
І кучері мов змії,
А сині очі, вії...
Та що там говорити –
Такого лиш любити...
На витівки багатий,
Любив він жартувати.
Був для дівчат коханим –
Це свідчать в серцях рани.
Бо кожна щастя ждала,
Коли Михайла знала.
Лише одна дівчина,
Що звалася Марина,
Уваги не звертала,
Михайла дратувала.
Михайло довго бився
І все ж на ній женився...
Хатину збудували,
Своїх дітей надбали...
Та не змінилась звичка:
В Михайла – молодички...
Зникає вечорами
І каже: «Йду до мами».
А чутки в селі ходять,

Марину в краску вводять.
Не раз його благала,
Та тільки клопіт мала...
Що діяти-робити,
Як Мишу проучити?..
...А зовсім недалечко
Знайшлася клята гречка.
І вскочила Марина –
Лиха її година...
Таємно зустрічались,
Любилися, кохались...
Та що гріха таїти –
Не в селі правду скрити...
Дізнався про Марину,
Михайло мов тварина,
Як звір скажений став,
Марину залигав,
Бив батогом по спині,
Аж видно пруги сині,
Повів через село –
Ой лихо... Що було!
– Їй, бачте, мене мало –
Вона і загуляла,
От і веду, прокляту,
До бугая «гуляти»...
Услід дивились люди,
Летіли пересуди...

П. Н.

15.05.1974 р., Київ – Житомирщина

Партія комуністів

Гадюче сплетіння,
Утілення зла,
Саркоми коріння,
Упертість осла.

Це – муки мільйонів,
ГУЛАГ – геноцид.
Знуцання і стогін,
Це – зрощений СНІД.

Це смерть для народу:
Кенгірськ, Биківня...
Це – рабство свободи,
І вічна брехня.

Душитель культури,
І націй розбрат.
Це – зведені мури –
Все ти, партократ!!!

Ви – рівня фашистам,
Ви – бруд і осот...
Ви – зліші нацистів –
Підлота з підлот.

Зажерливим гадам,
Партійним вельможам –
Подвійні оклади,
Всі пільги. За що ж?

Вам – спецмагазини,
Ікра і балик,
І люкс-лімузини,
І західний шик...

А замки на морі –
Завершений рай...
Нам – вічне горе –
Чорнобильський край.

І знищені села,
І мертві поля,
То «правое дело» –
Провидці з Кремля...

Он діти голодні,
Кругом бандитизм,
Так, «слуги народні»,
Це ваш комунізм...

Вмирає природа,
Вітчизна вмира –
Вставайте, народи, –
Боротись пора!

П. Н.

Травень 1986 р., м. Київ

КПУ

Не каєтесь, не каєтесь...
Немає у вас роду.
Ви в авангарді знов...
Кусаєтесь, кусаєтесь
І смокчете з народу,
Вампіри, кров...

Брехнею і обманами
Півсвіту ви споганили –
Творці пустих ідей.
Без розуму, без совісті
Ведете нас до пропасті,
Ви мучите людей.

Ви схрещені фашистами,
СД і кадебістами,
Пани більшовики.
Порода зовсім нова,
Підступна і дубова –
Гуренки, Кравчуки.

Ви – мафія. Корупція –
Це ваш закон... Інструкція –
Команда КПУ
Ви холуї і зрадники,
І «міченому» радники,
Як зберегти тюрму.

Манкутівська порода.
Ні, ви не від народу,

Огидні пацюки.
Війська стягли незлічені,
Кокардами помічені,
В кущах – броньовики.

Хвала студентській молоді,
Що в голоді і холоді
Дала вам справжній бій.
Вам, ворогам Вітчизни...
Ще встане народ грізно
І здійснить суд святий!

За муки України,
За геноцид невинних,
За голод і брехню.
За незліченні жертви,
За всі мільйони мертвих
Вам винесе вину!

П. Н.

17.10.1990 р., м. Київ

Нобелевскому лауреату

Фальшивые длинные речи
(Но смысла они лишены),
Страну разорил, искалечил,
Толкнул до гражданской войны.

Он все эти трудные годы
Нахально, безсовестно врал
И подло рассорил народы,
Хозяйство страны подорвал.

Себя выставлял демократом,
Но тайно крепил КГБ
И эти спецназы. Проклятье,
Фальшивец, обманщик, тебе!

Людей он привел к обнищанью.
О бедный советский народ,
Весь мир тебе шлет состраданье,
А ты все молчишь, зажав рот...

Он мир обманул, одурманил,
На Нобеля имя плевал
И, фигу припрятав кармане,
Теперь ее всем показал.

Опять нам вернул диктатуру,
Спасая Империю зла.
Он вывернул волчью шкуру,
А прятался все под осла.

Играют теперь автоматы –
Стреляют в невинный народ.
Вам вечный позор, партократы,
Пусть Родина вас проклянет...

Он свору опричников двинул,
На улицах танки гремят:
Тбилиси, Литва (город Вильнюс) –
Но люди там насмерть стоят.

А Сталина он переплюнет;
Воссозданы тройки опять.
Мы движемся снова к коммуне,
Противников будут стрелять!

Возродятся сотни ГУЛАГ-ов
Готовятся тюрьмы уже –
Вот истинно высшее благо
И вечный покой на душе.

Нерон... Пиночет – то – мальчишки,
У каждого свой разворот..
Тут царствует Меченый Мишка,
Куда он народ заведет?

П. Н.

Февраль 1991 г., г. Киев

ЗМІСТ

Крах-2014 (політична драма)

5

Крізь сльози засміяся... (поезія різних періодів)

Зима прийшла.....	118
Планете	120
Жди мене.....	123
Здесь тебя нет	125
Невідісланий лист матері.....	126
Повернення	128
Возвращение.....	129
Тост.....	131
Осень	132
Луна	133
Тишина.....	134
Письмо	135
Сон	137
«Багато раз мінялись зима – літо...».....	138
Мамі	139

Побутові пригоди
(із побуту українського села
60-х років ХХ століття)

Поросята	142
Як Іван налякав тещу... ..	145
До бугая	150
Партія комуністів	152
КПУ	154
Нобелевському лауреату	156

Літературно-художнє видання

Потап Нечухраний

Крах • 2014

Технічний редактор – Ю. Чабаненко
Верстка – О. Нецвітної

Підписано до друку 8.08.2017 р.
Формат 60x84 1/16. Папір офсетний.
Умов. друк. арк. 10. Гарнітура Neuristica.
Зам. № 1735. Тираж 300.

Видавець: Чабаненко Ю. А.
Свідоцтво про внесення
до Державного реєстру видавців
серія ДК № 1898 від 11. 08. 2004 р.
Україна, м. Черкаси, вул. О. Дашковича, 39
Тел: 0472/56-46-66, 0(93)788-99-99
E-mail: office@2upost.com

Друк ФОП Чабаненко Ю. А.
Україна, м. Черкаси, вул. О. Дашковича, 39
Тел: 0472/56-46-66, 0(93)788-99-99
E-mail: office@2upost.com